

19/1958zach

RZEŹBA

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW
CENTRALNE BIURO WYSTAW ARTYSTYCZNYCH

RZEŹBA WARSZAWSKA

1 9 4 5 — 1 9 5 8

GRUDZIEŃ
STYCZEŃ 1958/59

WARSZAWA »ZACHĘTA» PL. MAŁACHOWSKIEGO 3

PROTEKTORAT NAD WYSTAWĄ OBJAŁ
mgr **ZYGMUNT DWORAKOWSKI**
PRZEWODNICZĄCY PREZYDIUM RADY NARODOWEJ
MIASTA ST. WARSZAWY

KOMISARIAT WYSTAWY
ZARZĄD SEKCJI RZEŻBY ZPAP OKRĘG WARSZAWA

JOZEF TRENAROWSKI
MARIAN KURJATA
ZOFIA DEMKOWSKA
STANISŁAW JASIEWICZ
LEON MACHOWSKI
EDWARD PIWOWARSKI
ADAM ROMAN

JURY WYSTAWY

JAN SZCZEPKOWSKI — Przewodniczący
ZOFIA DEMKOWSKA
ALFONS KARNY
MARIAN KURJATA
ADAM PROCKI
TADEUSZ SIEKLUCKI
STANISŁAW SIKORA
JÓZEF TRENAROWSKI
MARIAN WNUK

Ekspozycja wystawy: JERZY STANISZKIS

Projekt plakatu: JÓZEF MROSZCZAK

Układ graficzny katalogu: MARIAN STĘPIEŃ

Zdjęcia do katalogu: ALFRED FUNKIEWICZ —
nr kat. 1, 186. ZOFIA TOMASZEWSKA — nr
kat. 17, 25, 33, 36, 42, 48, 52, 59, 66, 67, 73, 76, 87,
89, 95, 102, 110, 117, 126, 135, 140, 141, 157, 163,
181, 193, 196, 205, 210, 214, 217, 229, 232. Pracownia
fotograficzna CBWA, fot. WIEŚŁAWA ROLKE —
nr kat. 11, 13, 15, 50, 62, 107, 115, 144, 152, 169,
187, 189, 200, 213, 227.

Wystawa Rzeźby Okręgu Warszawskiego ZPAP z lat 1945 — 1958 jest podsumowaniem dorobku artystycznego rzeźbiarzy warszawskich. Jest pokazem osiągnięć każdego z wystawiających, a równocześnie przedstawia obraz twórczości prawie całego naszego środowiska w tym okresie.

Dotychczasowe wystawy prac rzeźbiarzy naszego Okręgu miały charakter fragmentaryczny. Na Salonach i Wystawach Plastyki — rzeźby eksponowane były wspólnie z malarstwem i grafiką i dlatego cechy indywidualne, osiągnięcia, poszukiwania i przeobrażenia poszczególnych artystów nie mogły ujawniać się w szerszym zakresie.

Ponadto, przez atrakcyjność kolorystyczną malarstwa, rzeźba nie mogła w pełni oddziaływać wszystkimi swoimi walorami, których poznanie wymaga specjalnej i skupionej uwagi.

Sprawa zorganizowania wystawy obejmującej tylko rzeźbę od dawna więc nurtowała naszych rzeźbiarzy. Pokaz ten jest bardzo potrzebny, gdyż orientuje zarówno samych twórców jak i wszystkich zainteresowanych rozwojem naszej sztuki, a zwłaszcza rzeźby, na terenie Stolicy.

Większość pokazanych obecnie prac jest wynikiem bezinteresownych poszukiwań twórczych, powstałych w naturalnej potrzebie wypowiedzenia się artysty.

Wszyscy bliżej zainteresowani kulturą plastyczną powinni z tej wystawy wyciągnąć wnioski dla podjęcia szerokiej dyskusji na temat możliwości wykorzystania talentów rzeźbiarzy i ich osiągnięć

oraz otwarcia przed rzeźbą polską właściwych i potrzebnych jej perspektyw.

Przez wydanie niniejszego katalogu z licznymi fotografiami i notami biograficznymi, pragniemy zostawić dokument dorobku i działalności artystycznej poszczególnych twórców.

W 1959 r. odbędzie się Ogólnopolska Wystawa Rzeźby. Obecna ekspozycja posłuży do wybrania szeregu prac z naszego Okręgu, a dzięki pomocy materialnej Ministerstwa Kultury i Sztuki pewna ilość tych dzieł zostanie wykonana w materiałach trwałych.

Zarząd Sekcji Rzeźby Okręgu Warszawskiego ZPAP serdecznie dziękuje wszystkim Instytucjom i Osobom, które pomogły nam w realizacji tej Wystawy.

Zarząd Sekcji Rzeźby
Okręgu Warszawskiego ZPAP

JÓZEF AUMILLER

ur. w 1892 r. w Warszawie. Studia artystyczne odbył w Szkole Sztuki Stosowanej i w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. W latach międzywojennych brał udział w wystawach w „Zachęcie” i w Instytucie Propagandy Sztuki oraz w licznych konkursach na medale i monety, otrzymując nagrody i wyróżnienia. W 1933 r. wystawił kolekcję plaket i medali w Muzeum Narodowym w Pradze Czeskiej oraz w Bibliotece Królewskiej w Belgii. W 1937 r. na Wystawie Techniki i Sztuki w Paryżu otrzymał srebrny medal w dziale rzeźby i brązowy medal za prace medalierskie. Po wojnie bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych uzyskując zakupy Ministerstwa Kultury i Sztuki. Wykłada medalierstwo w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

- 2 Romuald Traugutt, 1958, medalion w brązie, śr. 15
3. Autoportret, 1958, plakietka w brązie, 15 x 13

HALINA BAJORSKA-FLISAKOWA

urodziła się w Dolinie koło Lwowa. Studia artystyczne odbyła w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Od 1949 r. jest członkiem ZPAP, jej prace były ekspozowane na wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Wystawa indywidualna w 1958 r. w Warszawie.

4. Bogusia, 1957, gips, 63

ZOFIA BONIECKA

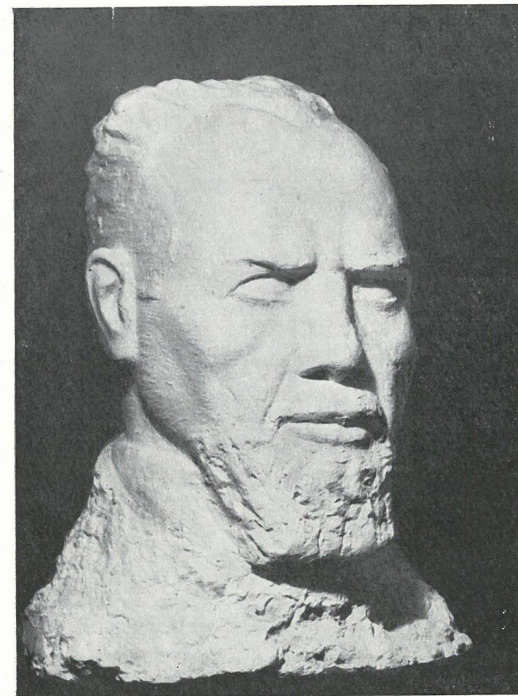
ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie w 1955 r.

5. Kompozycja z szalem, 1958, gips, 115

TADEUSZ BREYER (1874—1952)

Artysta-rzeźbiarz i zasłużony pedagog, profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, wychowawca wielu rzeźbiarzy pracujących w warszawskim środowisku. Twórca pomnika Generała Sowińskiego na Woli. Słowa te — jak również pracę artysty na wystawie — zamieszczamy dla uczczenia Jego pamięci.

1. Autopotret, brąz

BOGUSZ BUŁATOWICZ

6. Miłość, 1957, ceramika, 16
7. Święty Franciszek, 1958, ceramika, 36
8. Zabawa, 1958, ceramika, 16

JAN CIEMIECHOWICZ

urodził się w 1891 r. W latach 1922 — 1929 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w pracowni rzeźby prof. T. Breyera. W okresie międzywojennym brał udział w wystawach organizowanych w Instytucie Propagandy Sztuki i w „Zachęcie”, zdobywając nagrody i wyróżnienia. Cały dorobek artystyczny utracił w czasie powstania warszawskiego. Obecnie bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych.

9. Św. Franciszek, brąz,

TERESA CHŁAPOWSKA

urodziła się w Warszawie. W 1934 r. ukończyła Szkołę Sztuk Plastycznych im. Blanki Mercère w Warszawie, studia artystyczne uzupełniała w Akademii Sztuk Plastycznych w Pradze Czeskiej. Brała udział w Wystawie Okręgowej ZPAP w 1956 r.

10. Kompozycja I, 1956, gips, 24

JERZY CHOJNACKI

urodził się w Lublinie w 1909 r. W latach 1923 — 1928 odbył studia artystyczne w Szkole Przemysłu Drzewnego w Zakopanem, w latach 1928 — 1933 w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie, a w latach 1933 — 1939 kontynuował je w pracowni prof. T. Breyera w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Brał udział w wielu wystawach krajowych (Warszawa, Radom, Kraków, Łódź), a w 1957 r. w Międzynarodowej Wystawie Rzeźby w Carrarze. Pracował przy rekonstrukcjach pomników Kopernika, Mickiewicza i Kurpińskiego w Warszawie. W 1949 r. został odznaczony srebrnym Medalem Odbudowy Warszawy.

11. Krysia, gips, 45
12. Portret p. Ireny Tomaszewskiej, gips, 50

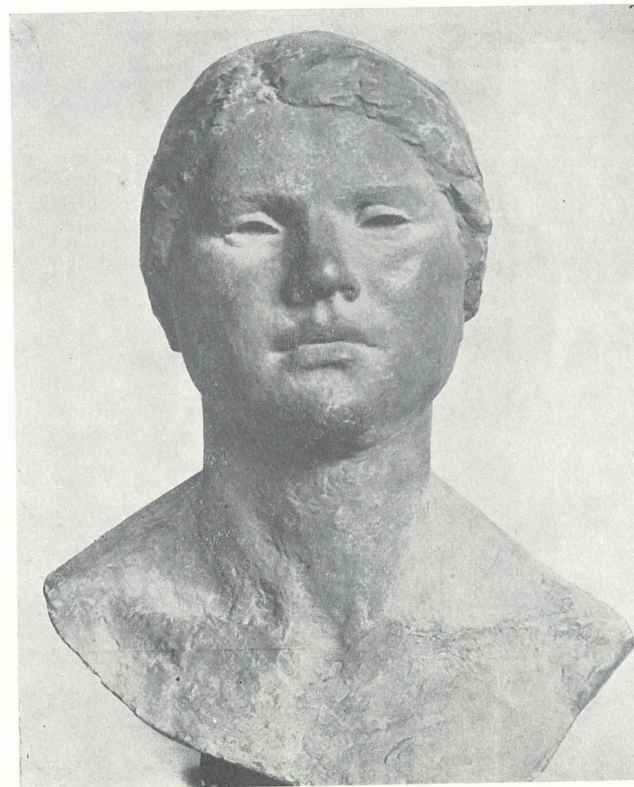

JERZY CHOJNACKI, Krysia, gips

ANNA CZECHOWSKA-WŁODARCZYK

urodziła się w Grudziądzu. W 1954 r. ukończyła warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Brała udział w wystawie „Młodzież w Walce o Pokój” w 1950 r.

13. Portret, 1958, gips pat., 41

ANNA CZECHOWSKA-WŁODARCZYK, Portret, gips

JAN CZOSNECKI

urodził się w Wąwolnicy w 1906 r. W latach 1934 — 1936 studiował rzeźbę w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowni prof. T. Breyera. Jego dorobek artystyczny z lat przedwojennych uległ zniszczeniu w powstaniu warszawskim. Po wojnie brał udział w wystawach ogólnopolskich (wyróżnienie w 1952 r.), okręgowych, a także w wystawie „X-lecie Wojska Polskiego”. Pracuje obecnie w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych.

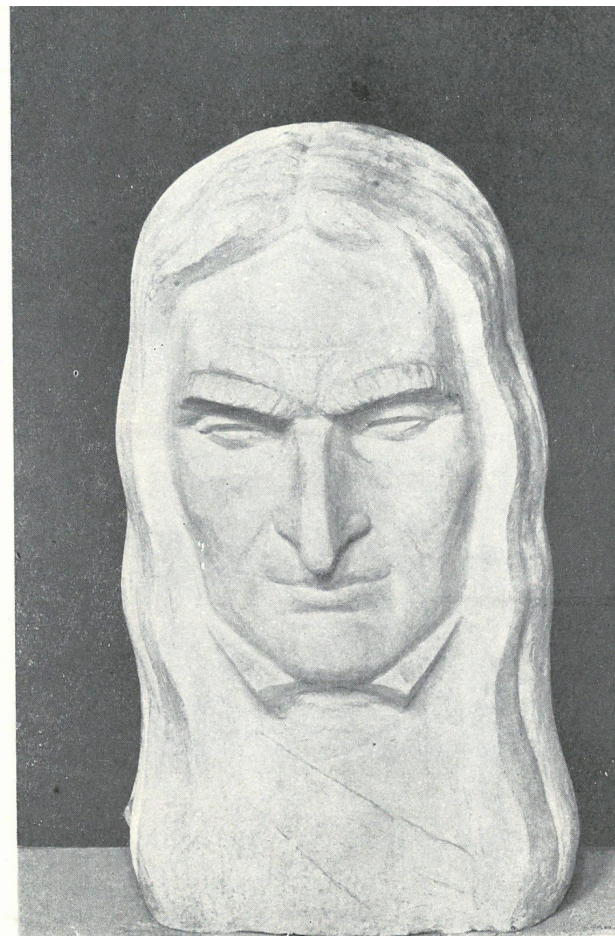
14. Portret, 1958, gips, 43

TEODORA DĄBROWSKA

rzeźbiarka i malarka, urodziła się w Warszawie. Studia artystyczne odbywała w Warszawie i za granicą. Bierze udział w wystawach ogólnopolskich (Warszawa, Radom).

15. Paganini, 1957, gips, 45

16. Autoportret, 1958, gips, 60

TEODORA DĄBROWSKA, Paganini, gips

ZOFIA DEMKOWSKA

urodziła się w Stancy Niećmiedźwiedzickiej. W 1952 r. uzyskała dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Obecnie kończy studia historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim. Uprawia medalierstwo oraz rzeźbę w ceramice. Jest adiunktem na Wydziale Rzeźby warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych i członkiem Zarządu Sekcji Rzeźby Okręgu warszawskiego ZPAP. Wystawa indywidualna w Kordegradzie w 1958 r.

ZOFIA DEMKOWSKA, Mikołaj Kopernik, medal

17-23. Medale, brąz i srebro

ANNA DĘBSKA

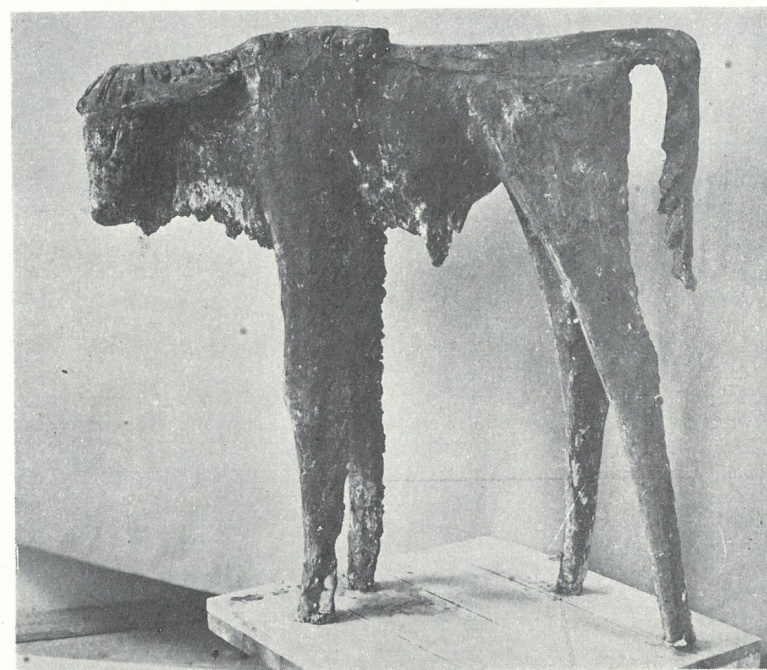
urodziła się w Warszawie. W 1954 r. ukończyła warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Bierze udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich uzyskując liczne zakupy Ministerstwa Kultury i Sztuki.

- 24. Wilczki, 1957, żeliwo, 130
- 25. Żubrzyk, 1958, żeliwo, 110

ZBIGNIEW DUNAJEWSKI

urodził się w Dynowie w 1907 r. Studia artystyczne rozpoczął w 1926 r. w krakowskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego, w latach 1930-1931 kontynuuje je w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni rzeźby prof. T. Breyera. W okresie międzywojennym brał udział w wystawach organizowanych w Instytucie Propagandy Sztuki i w „Zachęcie”. W 1938 r. zdobył I nagrodę za rzeźbę „Nić Ariadny”. Po wojnie uczestniczy w wystawach okręgowych i ogólnopolskich. W 1949 r. realizuje pomnik Feliksa Dzierżyńskiego w Warszawie, w r. 1952 trójfigurową kompozycję „Zamach na Café Club”, przesłaną do Muzeum w Budapeszcie.

- 26. Oracz, brąz, 50
- 27. Tadeusz Kościuszko, gips pat., 35

ANNA DĘBSKA, Żubrzyk, żeliwo

XAWERY DUNIKOWSKI

urodził się w Krakowie w 1875 r. Krakowską Szkołę Sztuk Pięknych ukończył odznaczony złotym medalem, a w 27 roku życia został profesorem rzeźby w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych. W tym okresie zwiedził Bliski Wschód, Włochy i Francję. Już jako twórca licznych dzieł rzeźbiarskich m. inn. cyklu Kobiety Brzemienne — przeniósł się Dunikowski w 1909 r. do Krakowa. W 1914 r. udał się do Londynu a stamtąd do Francji. Mieszkał w Paryżu przez 10 lat. W 1923 r. powrócił do kraju z bogatym dorobkiem twórczym (m. inn. Grobowiec Bolesława Śmiałego) i objął katedrę rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W latach 1925-1929 powstaje m. inn. cykl Głowy Wawelskie, w r. 1937—1938 pomnik Dietla. W czasie okupacji hitlerowskiej był przez 5 lat więźniem obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Po wyzwoleniu jeszcze przebywając w szpitalu otrzymał I nagrodę w konkursie na budowę pomnika Powstańców Śląskich na Górze św. Anny. Od 1946 r. powraca do pracy pedagogicznej w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. W r. 1948—1949 zorganizował swoje wystawy jubileuszowe w Krakowie i Warszawie i ofiarował narodowi dorobek artystyczny całego swojego życia, przeznaczony dla muzeum jego dzieł. W latach 1953-1955 zostały odsłonięte jego wielkie pomniki architektoniczne: Powstańców Śląskich oraz Wyzwolenia Ziemi Warmińskiej i Mazurskiej. W 1955 r. artysta przeniósł się do Warszawy gdzie stworzył szereg nowych dzieł — m. inn. drugi cykl Głów Wawelskich oraz malarski cykl obrazów Oświęcimia. W r. 1955/56 wystawił w warszawskiej „Zachęcie” swoje rzeźby i obrazy powstałe w dziesięcioleciu powojennym — w r. 1958 jego indywidualna wystawa została otwarta w Muzeum Narodowym w Warszawie. Za całokształt swej działalności artystycznej obok szeregu odznaczeń otrzymał Dunikowski w 1949 r. Order Budowniczych Polski Ludowej, a w 1956 r. — na jubileusz swego 80-lecia — Order Sztandar Pracy I klasy.

28. Kariatyda I
29. Kariatyda II
30. Głowica I
31. Głowica II

XAWERY DUNIKOWSKI, kariatyda

JÓZEF FAJNGOLD

urodził się w Warszawie w 1910 r. Uczył się w Szkole Rysunku, Malarstwa i Rzeźby Stosowanej w Warszawie, następnie studiował u prof. T. Breyera w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Brał udział w ruchu wystawienniczym przed wojną. Lata wojny spędził w Związku Radzieckim, skąd powrócił w szeregach Wojska Polskiego. Od 1946 r. bierze udział w wystawach w Łodzi. W Warszawie przebywa od 1958 r.

32. Głowa robotnicy, 1950, metal, 54

33. Grajkowie, 1950, płaskorzeźba w metalu, 37 x 41

JÓZEF FAJNGOLD, Grajkowie, metal

MARIA FUROWICZ

urodziła się w Wołowskiej Wsi. Studia artystyczne w dziedzinie zdobnictwa, konserwacji i rzeźby odbyła w Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych uzyskując w 1953 r. dyplom na Wydziale Rzeźby Monumentalnej. W latach 1952 — 1953 pracowała przy konserwacji ołtarzy w XVI-wiecznej katedrze w Łomży. Bierze udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich. W 1955 r. otrzymała wyróżnienie w konkursie na portret Mickiewicza.

- 34. Martusia, 1950, gips, 35
- 35. Królowa balu, 1957, terrakota, 33

JÓZEF GAZY

urodził się w Kieleckiem w 1909 r. W 1939 r. ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Po wojnie brał udział w wielu konkursach, wystawach ogólnopolskich i okręgowych, uzyskując liczne wyróżnienia. W roku 1952 zrealizował rzeźbę na MDM, a w roku 1954 Pomnik Braterstwa w Radomiu. Pracuje społecznie w ZPAP.

- 36. Maryśka, 1955, brąz, 28
- 37. Dziewczyna, 1957, drzewo, 63
- 38. Oczekiwanie, 1958, gips pat., 90

JÓZEF GAZY, Maryśka, brąz

IRENA GOERNE

odbyła studia artystyczne w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1948 — 1952. Brała udział w wystawie młodzieżowej w Arsenale w 1955 r. i w wystawach okręgowych. Pracuje w ceramice.

- 39. Kobieta z misą, 1953, glina, 48
- 40. Matka, 1958, gips, 40

MARIA GOREŁOWNA

ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. W r. 1934 miała wystawę indywidualną w Instytucie Propagandy Sztuki. Bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Pracuje w kamieniu, drzewie i ceramice.

- 41. Portret Joanny S., ceramika, 36

JÓZEF GOSŁAWSKI

urodził się w Polanówce woj. lubelskie w 1908 r. Studia artystyczne odbywał w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie, a następnie w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i w Warszawie. Uzyskał dyplom Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Rzymie. Wystawia od 1933 r. w Polsce i za granicą (Wiedeń 1933, Rzym 1938 i 1939). W czasie okupacji ginie cały jego dorobek artystyczny. Po wojnie tworzy szereg pomników, posągów, płaskorzeźb (m. in. dla gmachu Rady Państwa) oraz serię medali w brązie. Jest Przewodniczącym Zarządu Sekcji Rzeźby ZG ZPAP.

- 42. Projekt monety (10 zł), brąz, śr. 15
- 43. Medal na XV-lecie Wojska Polskiego, 1958, brąz, śr. 15
- 44. Projekt medalu na 650-lecie Lidzbarku, brąz, śr. 20
- 45. Mickiewicz, 1958, gips pat., 60

JÓZEF GOSŁAWSKI, Projekt monety, 10 zł., brąz

JOANNA GRABOWSKA

urodziła się w Złoczowie. W latach 1922 — 1928 studiowała w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni prof. Laszczki, a w latach 1924 — 1925 w Wiedniu. W okresie międzywojennym brała udział w wystawach organizowanych w „Zachęcie” i w Instytucie Propagandy Sztuki. Po wojnie wystawiła w Pałacu Sztuki w Krakowie, a w 1957 r. na wystawie w Kielcach.

- 46. Łasiczka, 1958, brąz, 19
- 47. Zew, 1958, gips, 83

ANNA GRABSKA

urodziła się w Warszawie. W 1945 r. ukończyła Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych we Lwowie, uzupełniała studia w Paryżu. W latach 1944-1945 współpracowała przy budowie Pomnika Armii Radzieckiej we Lwowie. Bierze udział w wystawach okręgowych, oraz w wystawach zagranicznych (Paryż, Ameryka Południowa). Uczestniczy w wielu konkursach uzyskując wyróżnienia.

- 48. Głowa, 1957, ceramika, 40
- 49. Siedzący, 1958, ceramika, 30

ANNA GRABSKA. Głowa, ceramika

RAJMUND GRUSZCZYŃSKI

urodził się w Warszawie w 1929 r. W r. 1953 ukończył Akademię Sztuk Plastycznych w Warszawie. Brał udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych (Warszawa, Wrocław). Był asystentem na Wydziale Rzeźby w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu.

50. Głowa, 1958, granit, 34

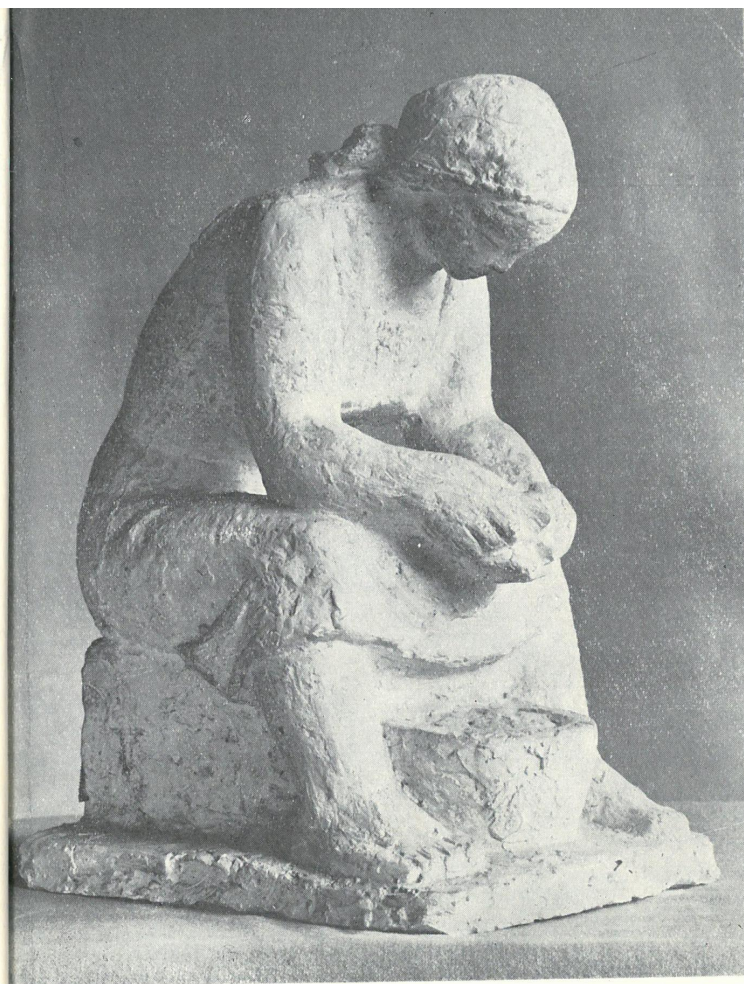

RAJMUND GRUSZCZYŃSKI, Głowa, granit

FRANCISZEK HABDAS

urodził się w 1906 r. w Żywcu. Studia artystyczne odbywał w Krakowie u prof. Dunikowskiego, później w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dyplom otrzymał w Akademii Sztuk Pięknych w Zagrzebiu u prof. Mestrowicza. Przed wojną wystawiał w Warszawie w „Zachęcie” i w Instytucie Propagandy Sztuki, otrzymując liczne nagrody. W konkursie na Pomnik Żołnierzy w Łomży otrzymał I nagrodę. (Pomnik ten został w czasie ostatniej wojny zniszczony). Po wyzwoleniu kończy Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Na wystawie indywidualnej 1957 r. zaprezentował około 30 rzeźb. Brał udział w Międzynarodowej Wystawie Rzeźby w Carrarze w 1957 r. Był jednym z organizatorów Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i przez 5 lat starszym asystentem prof. T. Breyera. Wykonał szereg rzeźb dla odbudowy Warszawy. Bierze udział w konkursach, m. in. I nagroda w konkursie na Rzeźbę Sportową w 1948 r. W 1957 r. przebywał w Paryżu jako stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki. Jest aktywnym członkiem ZPAP, w latach 1954 — 1956 był członkiem Zarządu Sekcji Rzeźby i Zarządu Okręgu ZPAP Warszawa. Jest odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem X-lecia Polski Ludowej.

51. Popiersie matki, 1945, brąz, 49
52. Obieranie ziemniaków, 1948, gips, 45
53. Srebrny glob, 1958, gips, 43

FRANCISZEK HABDAS, Obieranie ziemniaków, gips

KRYSTYNA HOFFMAN-DOMADZIŃSKA

urodziła się w Bydgoszczy. Studia artystyczne odbywała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu i w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

- 54. Eliza, medal w brązie, śr. 9
- 55. Maria Curie-Skłodowska, medal w brązie, śr. 5,5
- 56. Matka, medal w brązie, śr. 12,5

WIKTORIA ILJIN

urodziła się w Związku Radzieckim. Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie (pracownia rzeźby prof. Dunikowskiego). Bierze udział w wystawach ogólnopolskich i konkursach otrzymując szereg wyróżnień.

- 57. Portret Stasi, 1956, gips, 40
- 58. Portret Teresy B., 1957, gips pat. 40
- 59. Oblubieńcy, 1958, gips, 140
- 60. Ślepcy, 1958, gips, 90

WIKTORIA ILJIN, Oblubieńcy, gips

ZYGMUNT JABŁOŃSKI

urodził się w 1904 r. Ukończył Techniczną Szkołę Kolejową i kurs rysunków w Wieczorowej Szkole Sztuk Zdobniczych. Studia artystyczne w zakresie rzeźby odbył pod kierownictwem prof. Wittiga. W okresie międzywojennym brał udział w wystawach krajowych (w Instytucie Propagandy Sztuki i w „Zachęcie”), oraz w wystawach zagranicznych (Paryż). Po wojnie brał udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich uzyskując zakupy Ministerstwa Kultury i Sztuki. Prace społecznie w ZPAP.

61. Sycylijszyk na mule, gips, 60

JAN JAWORSKI

urodził się w Palmirach w 1916 r. Studia artystyczne odbył w Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych w Warszawie i w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Brał udział w dwóch wystawach okręgowych. W ostatnim okresie pracuje nad projektami rzeźb w szkle.

62. Tańczące dziewczyny, 1958, gips, 42

63. Leżąca kobieta, 1958, gips malow., 77 x 22

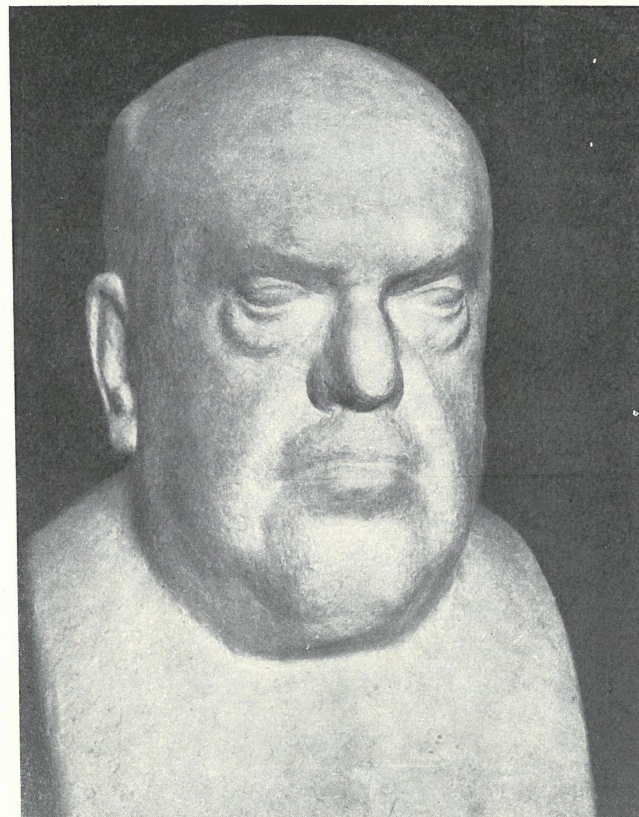

JAN JAWORSKI, Tańczące dziewczyny, gips

ALFRED JESION

urodził się w Płocku w 1919 r. Ukończył Wydział Rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Bierze udział w wystawach krajowych: „Plastycy w Walce o Pokój”, „X-lecie Wojska Polskiego”. Nagroda Państwowa II-go stopnia za rzeźbę „Ludwik Waryński”. Uczestniczył w wystawach zagranicznych w Chinach i w ZSRR. Większe realizacje rzeźbiarskie: Karol Świerczewski, 1949 — pomnik ustawiony przed Szkołą Kadetów, Jarosław Dąbrowski, 1951 — rzeźba ofiarowana rządowi francuskiemu, Karol Świerczewski — pomnik przy trasie W-Z. Jest wykładowcą rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Pracował społecznie w Zarządzie Okręgu ZPAP.

- 64. St. J. Lec, granit, 50
- 65. Portret p. Maliny, gips, 61
- 66. Portret aktora, ceramika, 65

ALFRED JESION, Portret aktora, ceramika

JÓZEF KANDEFER

urodził się w Iwoniczu w 1926 r. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie w 1957 r. W r. 1956 otrzymał II-gą nagrodę w konkursie na Pomnik Wdzięczności dla Armii Radzieckiej, a w 1958 r. — wyróżnienie w konkursie na Pomnik Bohaterów Warszawy.

- 67. Dorożkarz, 1958, drzewo, 63
- 68. Pocałunek, 1958, drzewo, 70
- 69. Ptaki, 1958, drzewo, 48

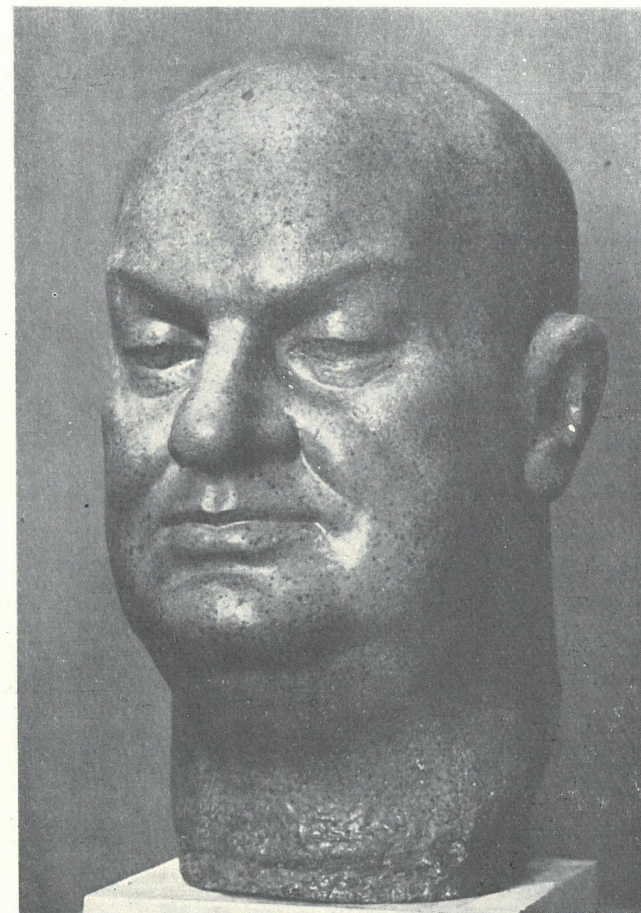

JÓZEF KANDEFER, Dorożkarz, drzewo

ALFONS KARNY

urodził się w Białymstoku w 1901 r. W 1925 r. przybywa do Warszawy, gdzie zostaje przyjęty do klasy prof. T. Breyera w Szkole Sztuk Pięknych. W 1930 r. jako stypendysta wyjeżdża na sześciomiesięczny pobyt do Francji, Niemiec i Belgii, w późniejszych latach zwiedził również Włochy. Po powrocie przystępuje do spółdzielni rzeźbiarskiej „Forma”. Od 1925 r. bierze aktywny udział w życiu artystycznym, uczestnicząc w wystawach związkowych, ogólnopolskich i okręgowych. W Warszawie wystawiał w „Zachęcie” oraz w Instytucie Propagandy Sztuki. Ze szczególnym zamiłowaniem uprawia rzeźbę portretową, rzeźbi też akty i kompozycje. Bierze udział i otrzymuje nagrody w konkursach na pomniki. W 1934 r. organizuje w Warszawie indywidualną wystawę swoich rzeźb. W tym samym roku wystawia na XIX Biennale w Wenecji, a w 1935 r. w Moskwie, Rydze i Brukseli, gdzie odznaczony zostaje Orderem Leopolda. W 1936 r. bierze udział w Wystawie Sztuki Polskiej w Berlinie. W 1935 r. otrzymuje nagrodę Polskiej Akademii Umiejętności oraz nagrodę plastyczną m. st. Warszawy. Na Międzynarodowej Wystawie Sztuki i Techniki w Paryżu (1937) otrzymuje złoty medal, w 1939 r. bierze udział w Międzynarodowej Wystawie Sztuki w Nowym Jorku. Od 1948 r. bierze udział w wielu wystawach okręgowych i ogólnopolskich oraz w reprezentacyjnych wystawach sztuki polskiej za granicą. Jest jednym z założycieli i aktywnym członkiem ZPAP, Za całokształt działalności artystycznej otrzymał w 1951 r. Nagrodę Państwową.

- 70. Portret Chowańczaka, 1947, brąz, 88
- 71. Hanka, 1949, ceramika, 44
- 72. Van Gogh, 1955, terrakota, 80
- 73. Rektor Michałowicz, 1957, kamionka, 60
- 74. Przewodnicząca, 1957, terrakota, 54

ALFONS KARNY, Rektor Michałowicz, kamionka

JANINA KARWOWSKA

urodziła się w Żbikowie. W 1952 r. ukończyła warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Brała udział w Młodzieżowej Wystawie w Arsenale w 1955 r. Pracowała przy rekonstrukcji rzeźb zabytkowych.

75. Czaple, gips, 72

WINCENTY KASPRZYCKI

urodził się w Kijowie w 1906 r. Studia artystyczne odbywał w Zakopanem i w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Otrzymał szereg nagród na wystawach i konkursach. Uprawia z zamiłowaniem rzeźbę poszukując nowych rozwiązań formalnych. Zajmuje się również teorią sztuki i wykonał szereg prac w celu rozwiązania interesującego go problemu adekwatności ideologicznej treści i artystycznej formy rzeźbiarskiej.

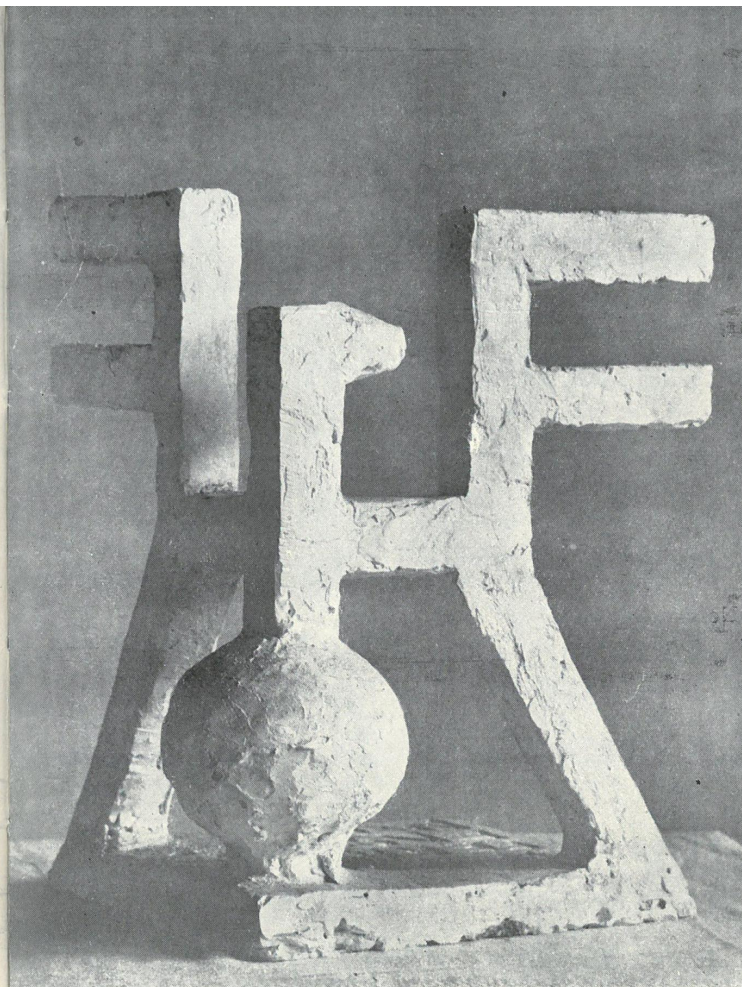
76. Martyrologia (projekt mauzoleum), 1946, gips, 38

77. Biegacz, 1951, gips, 40

78. Syrena z dzieckiem, 1955, płaskorzeźba, 130 x 100

79. Mickiewicz (szkic do pomnika), 1958, gips, 45

80. Mickiewicz, 1958, gips, 25

WINCENTY KASPRZYCKI, Martyrologia (projekt mauzoleum), gips

ANDRZEJ KASTEN

urodził się w Warszawie w 1923 r. W 1957 r. ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych.

- 81. Tors I, 1957, żeliwo, 97
- 82. Tors II, 1957, terrakota, 71
- 83. Głowa Kopernika, żeliwo, 65

HELENA KAWECKA

urodziła się w Leningradzie. W 1951 r. ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Sopocie. Pracowała przy rekonstrukcjach zabytków.

- 84. Cyprian Norwid, gips, 75

STANISŁAW KILISZEK

urodził się w pow. garwolińskim w 1904 r. Studia artystyczne odbywał w Szkole Rzemiosł Budowlanych w Kazimierzu, w Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie, a w latach 1936—1939 w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Brał udział w wystawach ogólnopolskich (1946 i 1947) i w wystawie w Kielcach w 1949 r. Jest kierownikiem Państwowej Pracowni Konserwacji Zabytków Rzeźby.

- 85. Dziecko, 1946, brąz, 93
- 86. Dziewczyna, 1948, brąz, 35

BRONISŁAW KONIUSZY

urodził się w Tarnowskim w 1917 r. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Brał udział w wystawach ogólnopolskich, okręgowych i w wystawach zagranicznych (Berlin 1956). Uczestniczył w wielu konkursach, m. in. w konkursie na Pomnik Chopina (wyróżnienie), w konkursie „Pamiętka z Warszawy” (III nagroda), w konkursie na kościół w Nowej Hucie (III nagroda). Większe realizacje rzeźbiarskie: płaskorzeźby dla Domu Kultury w Mielcu (1956), rzeźba w Parku Kultury nad Wisłą. Pracuje w Zarządzie Okręgowym ZPAP.

- 87. Zamachowiec, 1952, gips pat., 220

BRONISŁAW KONIUSZY,
Zamachowiec, gips pat.

ALEKSANDER KRUSZEWSKI

urodził się w 1912 r. Studia artystyczne odbył w Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie, a w latach 1934—1938 w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Bierze udział w wystawach okręgowych wystawiając małe rzeźby kute w srebrze.

- 92. Mała Leda, srebro, 3
- 93. Adam, 1958, srebro, 4,5
- 94. Zabity, 1958, srebro, 3

MARIAN KURJATA

urodził się na Wołyniu w 1913 r. Studia artystyczne odbył w Państwowej Szkole Rzeźby w Zakopanem, w Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie, oraz w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni rzeźby prof. T. Breyera. W 1947 r. otrzymał dyplom. W okresie studiów w Akademii otrzymał kilkakrotnie pierwsze nagrody za rzeźby i kompozycje rzeźbiarsko-architektoniczne. Po wojnie uczestniczył w wystawach ogólnopolskich i okręgowych oraz w Międzynarodowej Wystawie Rzeźby (Carrara 1957). Brał udział i był nagradzany w wielu konkursach, wykonał szereg projektów płaskorzeźb (niezrealizowanych dotychczas) do gmachu Sejmu i Rady Państwa. Przy rekonstrukcji pomnika Chopina w Warszawie uczestniczył w wykonaniu podstawowego modelu w skali 1:2. Zrealizował też kilka nagrobkowych kompozycji i mniejszych pomników. Podstawowy dorobek artystyczny stanowią rzeźby figuralne, portretowe i płaskorzeźby. W roku 1958 — indywidualna wystawa prac w Kordegardzie Ministerstwa Kultury i Sztuki. Za działalność artystyczną został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi w 1955 r. Od szeregu lat pracuje społecznie w ZPAP, ostatnio jest członkiem Komisji Artystycznej Ministerstwa Kultury i Sztuki.

- 95. Słowianka, 1957, gips, 120
- 96. Juliusz Słowacki, 1958, granit, 116
- 97. Piast Kołodziej, 1958, gips pat., 55

MARIAN KURJATA, Słowianka, gips

JANINA LAYMAN

uczennica Henryka Kuny i Stanisława Horno-Popławskiego; w 1949 r. ukończyła Wydział Sztuk Pięknych na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pracowała przy rekonstrukcji rzeźb w Wilanowie, Warszawie i Gdańsku. Brała udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych uzyskując zakupy Ministerstwa Kultury i Sztuki.

97a. Główka, 1956, gips pat., 44

STANISŁAW LIPSKI

urodził się w Białostockiem. Odył trzyletnie studia w Szkole Plastycznej prof. Bolesława Kuźmińskiego w Warszawie. Po wojnie pracował przy rekonstrukcji rzeźb i zabytków w Warszawie i na Śląsku. Brał udział w wystawach ogólnopolskich, okręgowych i w wystawie „X-lecie Wojska Polskiego”, na której zdobył wyróżnienie. Uczestniczył w konkursach na Pomnik w Oświęcimiu i Pomnik Bohaterów Warszawy.

98. Portret kompozytora, 1957, gips pat., 58

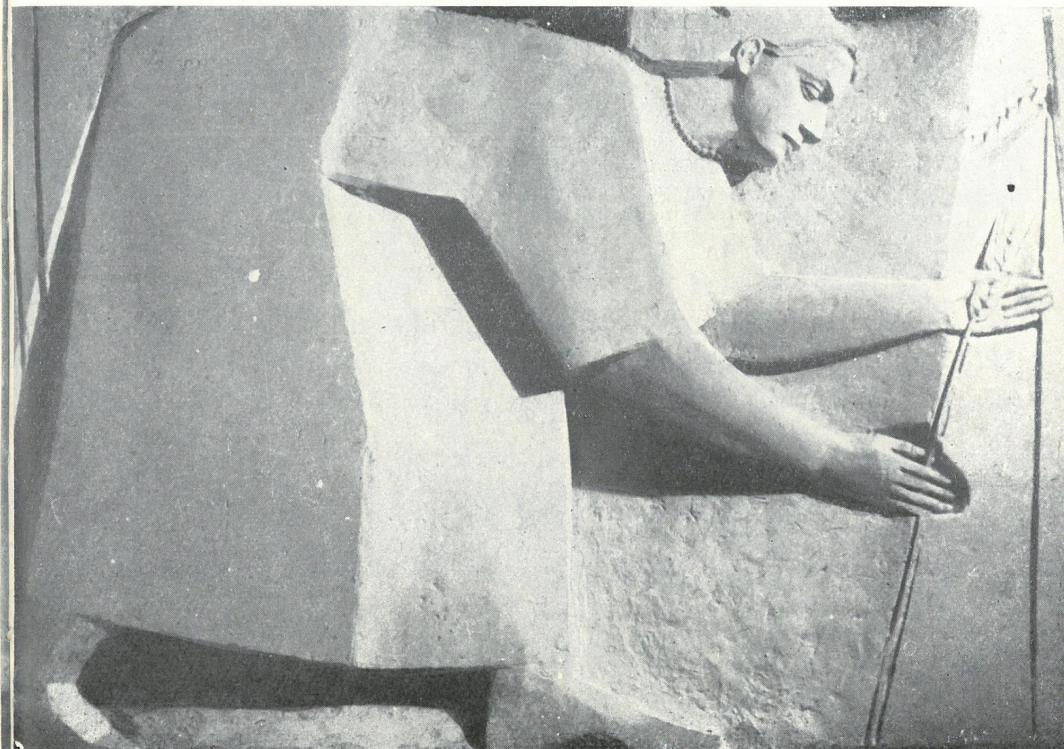
99. Kankan, 1958, gips pat., 74

STANISŁAW LISOWSKI

urodził się w Mieliszynie w woj. łódzkim w 1918 r. Studia artystyczne ukończył w 1957 r. na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W tym samym roku otrzymuje II nagrodę na wystawie „Młodzież w walce o pokój” w Warszawie. Otrzymuje również II nagrodę na wystawie „X-lecie Wojska Polskiego”, a na Festiwalu w Sopocie w 1957 r. — wyróżnienie. W 1957 r. brał udział w wystawie „Rzeźba w ogrodzie” i w II Wystawie Sztuki Nowoczesnej. Za granicą jego rzeźby eksponowane były w latach 1956—1957 na wystawach sztuki polskiej w Indiach, Jugosławii, NRD i w ZSRR. W 1956 r. kilka tygodni spędził w Paryżu. Pracuje w brązie, kamieniu i technice narzutowej. Od 1952 r. jest aktywnym członkiem ZPAP.

100. Żniwiarka, gips, 240 x 140

101. Spawacz, gips, 240 x 140

STANISŁAW LISOWSKI, Żniwiarka, gips

TADEUSZ ŁODZIANA

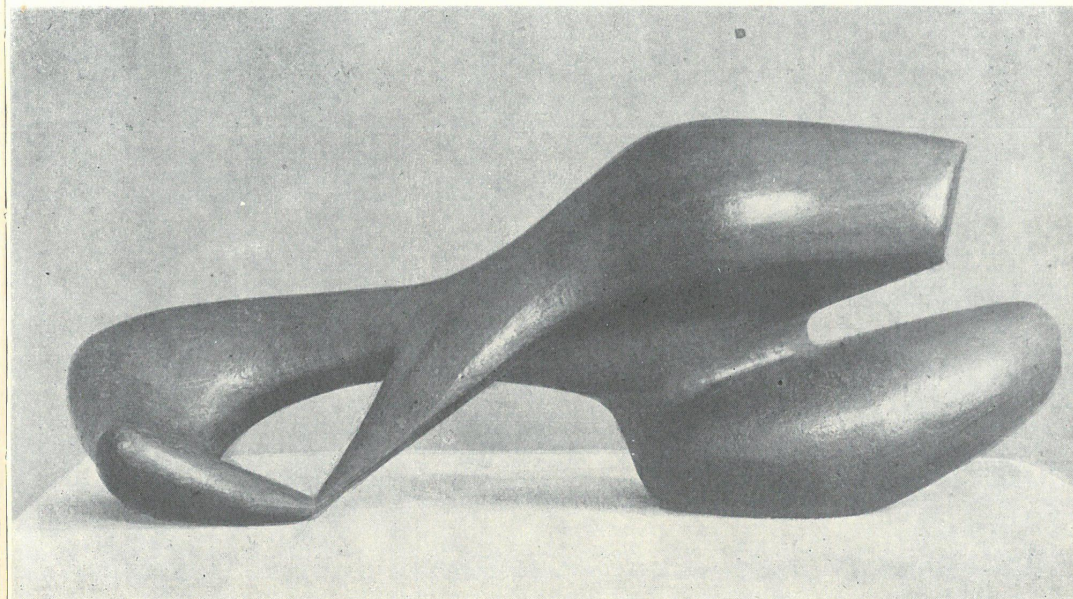
urodził się w 1920 roku. W latach 1937—1938 studiował w Instytucie Sztuk Pięknych we Lwowie, a w latach 1946—1956 w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie. Uczestniczył w szeregu konkursów (m.in. konkurs na Pomnik w Oświęcimiu) uzyskując nagrody i wyróżnienia. Brał udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, a ponadto w II Wystawie Sztuki Nowoczesnej (Warszawa 1957), i w wystawie „Rzeźba w ogrodzie” (Warszawa 1957).

102. Leżąca, żeliwo, 80
103. Rzeźba, gips pat., 75

LEON MACHOWSKI

urodził się w Rzeszowie w 1916 r. Studia artystyczne odbył w Zakopiańskiej Szkole Rzeźby, w Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych i w warszawskiej Szkole Sztuk Pięknych w pracowniach profesorów Wittiga i Breyera. Od 1945 r. bierze czynny udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, a w 1957 r. w Międzynarodowej Wystawie Rzeźby w Carrarze. W 1950 r. rzeźba jego pt. „Górnik” została zakupiona przez władze państwowe i przesłana prezydentowi Wilhelmowi Pieckowi jako dar od I Sekretarza KC PZPR. W 1951 r. otrzymuje szereg nagród i wyróżnień w konkursach na pomniki (m.in. pomniki na MDM, pomnik Partyzanta, Łuk Wyzwolenia w Lublinie). W roku 1952 zostaje odznaczony srebrnym Krzyżem Zasługi. Pracował przy rekonstrukcji pomnika Chopina w Warszawie. W latach 1945—1952 pracował w szkolnictwie artystycznym (Łódź, Zakopane, Warszawa). W latach 1955—1958 pełni funkcję sekretarza Sekcji Rzeźby Okręgu ZPAP w Warszawie.

104. Kopernik, 1955, gips pat., 70
105. Adam Mickiewicz, 1956, gips pat., 115

TADEUSZ ŁODZIANA, Leżąca, żeliwo

ZBIGNIEW MALESZEWSKI

urodził się w Łyszczycach w 1924 r. W 1952 r. ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych i Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej. Brał udział w szeregu wystaw (Wrocław, Poznań, Częstochowa, Sopot). W 1952 r. otrzymał nagrodę na Ogólnopolskiej Wystawie Plastyki.

106. Siedząca, 1958, gips, 50

MARIA MALISZEWSKA

ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Brała udział w Młodzieżowej Wystawie w Arsenale w 1955 r. i w dwóch wystawach okręgowych. Pracowała przy rekonstrukcji zabytków w Warszawie.

107. Hindus grający, gips, 100
108. Głowa, 1957, gips pat., 50
109. Macierzyństwo, 1958, gips, 70

MARIA MALISZEWSKA, Hindus grający, gips

FRANCISZEK MASIAK

urodził się w Wilanowie w 1906 r. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. W latach międzywojennych brał udział w wystawach w Instytucie Propagandy Sztuki i w wielu konkursach zdobywając nagrody i odznaczenia (m. in. I nagrodę w konkursie „Dziecko polskie w sztuce” — 1938 r.; I nagrodę za projekt pomnika Skargi). Uczestniczył w wystawach zagranicznych (Paryż 1937, Nowy Jork 1939). Dorobek przedwojenny utracił w powstaniu warszawskim. Po wojnie brał udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich. Otrzymał II nagrodę w konkursie na Pomnik Bohaterów Warszawy w 1958 r. Zaprojektował szereg rzeźb w skali 1:1 do gmachów Sejmu i Rady Państwa.

- 110. Fragment I proj. pomnika w Oświęcimiu „Sąd matek”, gips, 75
- 111. Fragment II proj. pomnika w Oświęcimiu „Sąd matek”, gips, 75
- 112. Dziewczyna w berecie, 1954, brąz, 47
- 113. Powitanie, 1955, drzewo, 105
- 114. Hokeiści, gips, 39

FRANCISZEK MASIAK, Fragment pomnika w Oświęcimiu „Sąd matek”, gips

EDMUND MATUSZEK

115. Akt, 1958, gips, 38

116. Głowa zapaśnika, 1958, ceramika, 38

EDMUND MATUSZEK, Akt, gips

EWELINA MICHALSKA

urodziła się we Lwowie. W 1955 r. ukończyła warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Brała udział w wystawach krajowych: „Złot młodych przodowników” (1952), „Młoda plastyka” (1952). Uczestniczyła w konkursie na Łuk Wyzwolenia w Lublinie.

117. Osamotniona, 1958, ceramika, 80
118. Więzień, 1958, ceramika, 38

EWELINA MICHALSKA, Osamotniona, ceramika

LUCJAN MIŁKOWSKI

119. Krowa, gips, 100

JANINA MIRECKA-GŁADYSZ

ukończyła w 1955 r. Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie.

120. Portret młodego kompozytora, 1958, gips, 48

IRENA MOLIN-SOWA

urodziła się w Narodzinie. W 1951 r. ukończyła Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Brała udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Uzyskała II nagrodę w konkursie na Pomnik Wdzięczności w Krakowie. Zaprojektowała i zrealizowała pomnik Gen. Świerczewskiego w Przemysłu.

121. Ruda Fredzia, 1955, gips pat., 40

122. Teresa, 1957, gips pat., 50

123. Kompozycja optymistyczna, gips, 142

JÓZEF MURGRABIA

urodzony w Skierniewickiem w 1918 r. W 1954 r. ukończył Akademię Sztuk Pięknych. Brał udział w wystawie „X-lecie Wojska Polskiego”.

124. Astronauta, 1958, gips pat., 41

WIESŁAW MÜLDNER-NIECKOWSKI

urodził się we Lwowie. Odbył studia prawnicze. Brał udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, a w 1956 r. wystawiał swoje prace w Klubie ZLP w Warszawie. Pracował przy rekonstrukcji rzeźb zabytkowych.

125. Głowa chłopca, 1957, brąz, 42

HANNA NAŁKOWSKA

urodziła się w Warszawie. Studiowała rzeźbę w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych u profesorów Wittiga i Dunikowskiego, uzupełniała studia we Florencji i w Paryżu. Przed wojną zwiedziła również Grecję, Portugalię i Turcję. Wystawy zbiorowe jej prac miały miejsce w latach 1922—1939, wystawiała również w Paryżu (1930, 1937) i w Nowym Jorku (1939). Po wojnie bierze udział w wystawach ogólnopolskich. Nagrody na przedolimpijskim Konkursie Sportowym oraz na I OWP.

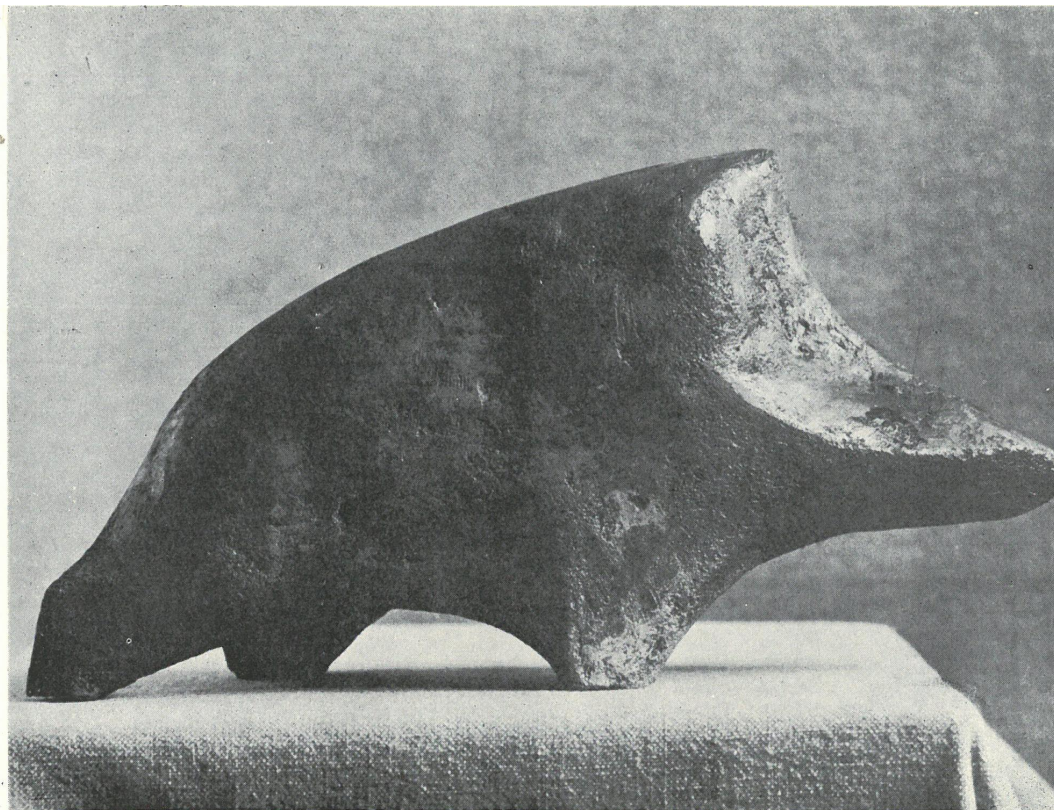
126. Przędka, gips, 45

127. Głowa dziewczyny, brąz, 66

MIECZYŚLAW NARUSZEWICZ

urodził się w Warszawie w 1932 r. Ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Brał udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich. Pracował przy rekonstrukcji Pałacu Branickich w Białymstoku i pomnika Chopina w Warszawie. Projektant zwierzęcych figurek ceramicznych w Instytucie Wzornictwa Przemysłowego.

128. Odyniec, terrakota, 16
129. Drapieżnik, terrakota, 32

MIECZYŚLAW NARUSZEWICZ, Odyniec, terrakota

JÓZEF NIESZCZ-MARKIEWICZ

urodził się w Korolówce w 1913 r. Studia artystyczne odbył na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od 1951 r. brał udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Uczestniczył w Międzynarodowej Wystawie Rzeźby (Carrara 1957). Otrzymał II nagrodę w konkursie na medal „XV-lecie Wojska Polskiego”.

130. Głowa Uzbekki, granit, 35

LUDWIKA NITSCHOWA

Studia artystyczne odbyła w Szkole Sztuk Pięknych dla Kobiet Marii Niedzielskiej, w późniejszym okresie kontynuowała je w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, którą ukończyła w 1926 r. w pracowni rzeźby prof. T. Breyera. Jej pierwsza wystawa indywidualna odbyła się w „Zachęcie” w 1929 r. W latach międzywojennych jako członek stowarzyszenia artystów rzeźbiarzy „Forma” brała udział w wystawach organizowanych w Instytucie Propagandy Sztuki oraz w licznych konkursach na pomniki. W r. 1932/33 na III Salonie Zimowym w Instytucie Propagandy Sztuki otrzymała nagrodę za postać Marii Curie-Skłodowskiej, zakupioną przez Rząd Republiki Francuskiej. Wystawiała swe prace w Nowym Jorku, Paryżu, Amsterdamie i w Brukseli (medal za głowę w brązie Marii Curie-Skłodowskiej). Po wojnie bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. W roku 1955 otrzymała Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski i Nagrodę Państwową II stopnia, a w roku 1958 wyróżnienie w konkursie na Pomnik Bohaterów Warszawy. Jej wystawa indywidualna odbyła się w „Zachęcie” w 1958 r. Jest profesorem rzeźby w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Większe realizacje rzeźbiarskie: pomnik Marii Curie-Skłodowskiej w Warszawie (1934), Syrena nad Wisłą (1938), Kopernik przed Pałacem Kultury i Nauki (1956).

131. Portret w stroju ludowym Opola, 1956, ceramika, 35

132. Portret J. P., 1958, gips, 49

JERZY NIZIŃSKI

urodził się w Krakowie w 1903 r. Studia artystyczne rozpoczyna pod kierunkiem swego ojca Piotra Nizińskiego, a w latach 1929—1935 kontynuuje je w pracowni rzeźbiarskiej Jana Romki w Krakowie. Od 1945 r. bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. W 1945 r. jego prace zostały zakupione przez Radę Miejską w Piotrkowie. W latach 1945—1947 jest organizatorem i założycielem Oddziału ZPAP w Piotrkowie Trybunalskim.

133. Portret matki, 1954, gips, 48

KONRAD OPALSKI

urodził się we Lwowie w 1904 r. W 1923 r. ukończył Państwową Szkołę Przemysłu Artystycznego we Lwowie, a w latach 1930—1935 studiował w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Po wojnie pracuje przy konserwacji zabytków jako kierownik grupy operacyjnej. Bierze udział w wielu wystawach i konkursach otrzymując nagrody i wyróżnienia. Uczestniczył w Międzynarodowej Wystawie Rzeźby w Carrarze w 1957 r.

134. Głowa dziewczynki, 1956, gips, 43

KAZIMIERZ PIETKIEWICZ

urodził się w Charbinie w Mandżurii w 1903 r. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. W okresie międzywojennym brał udział w wystawach organizowanych przez Instytut Propagandy Sztuki i wystawach zagranicznych (Paryż, Nowy Jork). Uczestniczył w wielu konkursach zdobywając nagrody i wyróżnienia (m. in. I nagrodę w konkursie na pomnik Lelewela). Po wojnie bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Większe realizacje rzeźbiarskie: rzeźby w Pałacu Kultury i Nauki, „Rej”, „Kochanowski”.

135. Portret L. R., 1958, gips, 44

136. Stefcia, 1958, gips, 44

KAZIMIERZ PIETKIEWICZ, Portret L. R., gips

EDWARD PIWOWARSKI

urodził się w Kieleckiem w 1910 r. W roku 1929 ukończył Szkołę Rzeźbiarską w Zakopanem. Kontynuuje naukę rzeźby w Szkole Sztuk Zdobniczych w Warszawie, w pracowni prof. Jana Szczepkowskiego, a w latach 1934—1939 w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Pierwszy raz wystawia w „Zachęcie” w 1933 r. W latach 1936—1939 był członkiem grupy artystów plastyków „Warszawa”. Bierze udział w wystawach okręgowych i wystawach organizowanych w Krakowie, Katowicach, Warszawie, Gliwicach i Bielsku. Uczestniczył w I Ogólnopolskim Salonie w Krakowie. Bierze udział w licznych konkursach: m. in. w I konkursie na pomnik Powstańców na Górze św. Anny (wyróżnienie), w konkursie sportowym (wyróżnienie). W latach 1945—1950 wykładał rzeźbę w Liceum Technik Plastycznych i w Ognisku Kultury Plastycznej w Bielsku. Zrealizował szereg rzeźb w lokalach reprezentacyjnych stolicy, w kawiarniach i sklepach. W 1955 r. został odznaczony Medalem X-lecia Polski Ludowej. Przez szereg lat pracuje w Zarządzie Sekcji Rzeźby ZPAP w Katowicach i w Warszawie.

- 137. Pocałunek, 1947, gips pat., 110
- 138. Miss świata, 1958, gips malowany i złoc., 140
- 139. Rodzina, 1958, gips pat., 150
- 140. Don Kichot, brąz, 75

EDWARD PIWOWARSKI, Don Kichot, brąz

ADAM PROCKI

ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych w 1949 r. Brał udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich uzyskując dwukrotnie wyróżnienia. Ponadto otrzymał wyróżnienia w konkursie na Pomnik w Oświęcimiu (1952) i w konkursie na Pomnik Bohaterów Warszawy (1958). Większe prace zrealizowane: Pomnik Więźniów w obozie koncentracyjnym w Gross-Rosen (1953), Pomnik Bohaterów w Ostrowcu Świętokrzyskim (1955).

- 141. Koreanka, 1957, porfir, 60
- 142. Powstańcy, 1957, żeliwo, 250
- 143. Zgliszcza, 1957, żeliwo, 150

ADAM PROCKI, Koreanka, porfir

JÓZEF PROSZOWSKI

urodził się w Częstochowie w 1914 r. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. W okresie międzywojennym brał udział w konkursach zdobywając szereg nagród. Po wojnie uczestniczył w wystawach okręgowych, ogólnopolskich i w Międzynarodowej Wystawie Rzeźby w Carrarze w 1957 r. Otrzymał II nagrodę w konkursie na pomnik Tadeusza Kościuszki w Łodzi. Większe realizacje rzeźbiarskie: Murarz na MDM, płaskorzeźba w Parku Kultury nad Wisłą oraz trzy rzeźby („Mistrz Jan”, „Kopernik”, i „Przedszkolak”) — zakupione przez Ministerstwo Kultury i Sztuki.

- 144. Sarenka, 1955, brąz, 50
- 145. Chrystus Frasobliwy, 1955, brąz, 46
- 146. Małgosia, 1956, brąz, 22

JÓZEF PROSZOWSKI, Sarenka, brąz

WALENTYNA PSZENICZNA-CHAŁACZKIEWICZ

urodziła się w ZSRR. W 1952 r. ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Brała udział w Wystawie Okręgowej w r. 1956.

- 147. Portret rzeźbiarski-Sanitariuszka, gips, 50
- 148. Portret, 1957, brąz, 65
- 149. Portret Moniki, 1956, brąz, 55

EWA ROJA

ukończyła warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Brała udział w wystawach okręgowych uzyskując zakupy Ministerstwa Kultury i Sztuki. Specjalizuje się w ceramice.

- 150. Kobiety z jabłkami, terrakota, 35
- 151. Dziewczyna z dzbankiem, terrakota, 27
- 152. Siedząca dziewczyna, terrakota, 30

EWA ROJA, Siedząca dziewczyna, terrakota

ADAM ROMAN

urodził się w Kraśniku w woj. lubelskim. Dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie uzyskał w 1950 r., studiuje również historię sztuki na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1950 r. bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Jako adiunkt Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie prowadzi pracownię technik rzeźbiarskich przy Wydziale Rzeźby. Jest członkiem Zarządu Sekcji Rzeźby ZPAP Okręgu Warszawskiego.

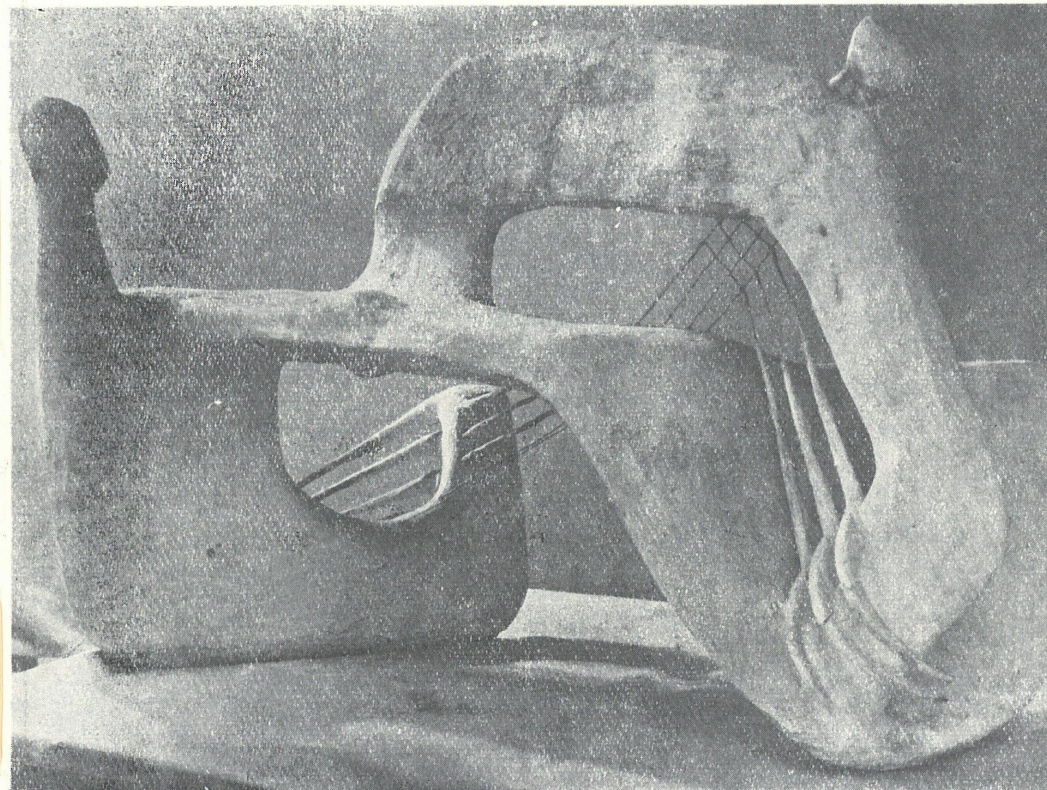
- 153. Studium sportowe I, gips, 55
- 154. Studium sportowe II, gips, 65

TADEUSZ SIEKLUCKI

urodził się w Piotrkowie w 1925 r. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie w 1950 r., w pracowni rzeźby prof. Dunikowskiego. Brał udział w wystawach: Ogólnopolskiej Młodzieżowej w Arsenale w 1955 r., „Dunikowski i jego uczniowie” w 1955 r., Okręgowej 1956 r., „Rzeźba w ogrodzie” 1957 r., w II Wystawie Sztuki Nowoczesnej 1957 r., Festiwal w Sopocie 1957 r. Jego wystawa indywidualna odbyła się w Warszawie w 1957 r. W roku 1958 uczestniczył w konkursie na Pomnik Bohaterów Warszawy zdobywając wyróżnienie.

- 155. Dwojaczki, gips płask., 50 x 70
- 156. Okrągła, gips, 50
- 157. Lutnia, gips, 150
- 158. Zaręczyny, gips, 175
- 159. Podparta, gips, 70

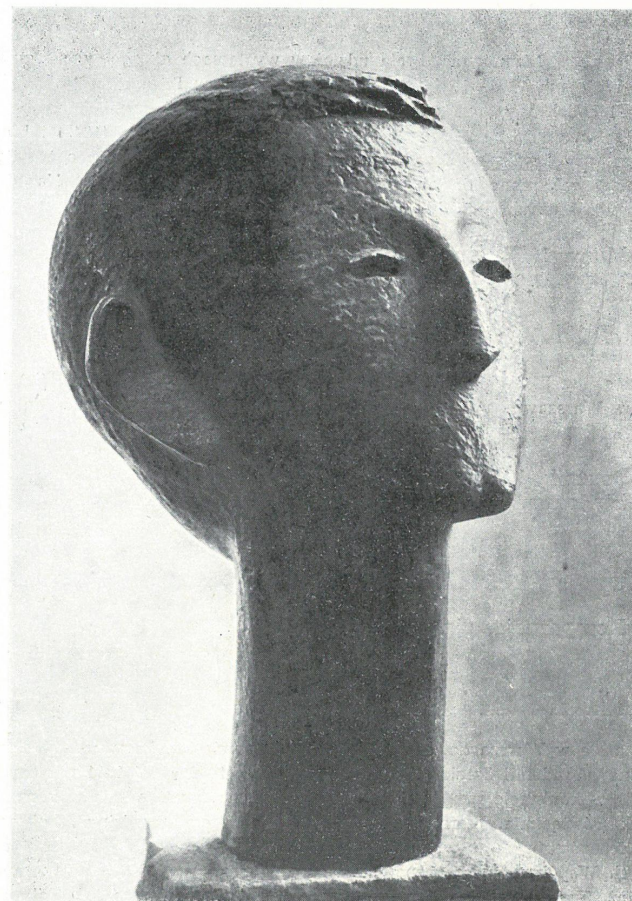
TADEUSZ SIEKLUCKI, Lutnia, gips

STANISŁAW SIKORA

urodził się na Podhalu w 1911 r. Studia artystyczne odbył w Szkole Rzeźby w Zakopanem, w Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych w Warszawie i w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, którą ukończył w 1938 r. Brał udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych uzyskując zakupy Ministerstwa Kultury i Sztuki. Za granicą wystawiał w Paryżu, Helsinkach, Moskwie, New Delhi, Monachium i w Nowym Jorku. Otrzymał na konkursach i wystawach szereg nagród (m.in. na Światowej Wystawie Sztuki w Paryżu w 1937 r.). Zwiedził Paryż, Wiedeń, Berlin, Mediolan, Drezno, Pragę. Jest twórcą kilku zrealizowanych pomników, największy z nich wykonany został przez artystę w roku 1956, w Mauthausen w Austrii. Wykonał rzeźby dla Rady Państwa, Urzędu Rady Ministrów, Belwederu, a także w kinie „Praž” w Warszawie i wiele innych. Obecnie pracuje nad pomnikiem Jana Sobieskiego dla Wiednia. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem X-lecia Polski Ludowej. Przez wiele lat pełnił funkcję członka Komisji Artystycznej w Zarządzie Głównym ZPAP.

- 160. Rzeźba patynowana, 1956, gips pat., 75
- 161. Tomek, 1957, granit, 81
- 162. Babka, 1957, drzewo, 18
- 163. Marek, 1957, brąz, 30
- 164. Piłkarz, 1958, brąz, 44

STANISŁAW SIKORA, Marek, brąz

WANDA SOKOŁOWSKA-MAJERSKA

urodziła się w Mamianach. Brała udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich. W latach 1950—1951 wystawiała swe prace w Poznaniu, Krakowie, Warszawie i Łodzi. Wystawa indywidualna odbyła się w Zielonej Górze w 1947 r. Zdobyła I nagrodę na zbiorowej wystawie w Zielonej Górze (1947) i I nagrodę na Wystawie Rzeźby w Poznaniu (1958). Jej rzeźby przeważnie o tematyce historycznej zakupiono do zbiorów państwowych przez Muzeum Narodowe w Poznaniu i Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie.

165. Muzy, 1958, gips, 97

JÓZEF STACHURA

urodził się w Kieleckiem w 1923 r. W 1955 r. ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Autor rzeźb regionalnych eksportowanych zagranicę przez CPLiA.

166. Sputnik, 1958, gips, 60

167. Madonna, drzewo, 58

MARIA STACHURSKA

168. Kompozycja, gips pat., 120

BARBARA STRYNKIEWICZ

urodziła się w Warszawie. Studiowała w Warszawie i w Paryżu — dyplom warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych uzyskała w 1950 r. W 1951 r. otrzymuje II nagrodę w konkursie rzeźby sportowej, a w 1952 r. wyróżnienie w konkursie na Pomnik Oświęcimia. Bierze udział w wystawach ogólnopolskich, okręgowych i okolicznościowych uzyskując wyróżnienia i zakupy Ministerstwa Kultury i Sztuki. Współpracuje z zespołami architektonicznymi: 1949—1950 z pracownią prof. inż. Tworzkowskiego (Ursynów), w 1954 r. z pracownią inż. Sołtana (Stadion sportowy „Start”), w 1955 r. z pracownią inż. Schoreckiej (MDM — Latawiec). W 1956 r. zwiedza Włochy. Od 1950 r. jest aktywnym członkiem ZPAP.

169. Matka, 1948, kamień, 66

170. Dorotka, 1950, marmur „carrara”, 82

171. Dziewczyna z książką, 1953, gips, 95

172. Młoda Wieś, 1956, terrakota, 40

173. Galatea, 1958, marmur „Bolechowice”, 34

BARBARA STRYNKIEWICZ, Matka, kamień

FRANCISZEK STRYNKIEWICZ

urodził się w Mogielnicy w 1892 r. W 1938 r. ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych w pracowni rzeźby prof. T. Breyera. Od tego czasu rozwija działalność artystyczną pogłębiając swą wiedzę i świadomość przez podróże po całej Europie. Twórczość jego obejmuje wszystkie dziedziny i tworzywa rzeźbiarskie. Jest autorem wielu portretów n. p. portret R. Mielczarskiego, portret Isi, czy wystawiony obecnie portret Van Gogha) i kompozycji (np. „Oświęcim”, „Rodzina”, „Kopernik”, „Olimpijczyk”). Brał udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. Jego wystawa indywidualna odbyła się w „Zachęcie” w 1956 r. Rzeźbiarz o dużym zainteresowaniu zagadnieniami architektury, kompozycji bryły i przestrzeni, ma za sobą szereg projektów na pomniki. W latach ostatnich zrealizował pomnik Mickiewicza w Gliwicach, oraz otrzymał nagrodę za projekt Pomnika Bohaterów Warszawy. W 1926 r. powołany na stanowisko asystenta w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, jest obecnie rektorem tej uczelni.

174. Van Gogh, 1953, gips, 65

175. Głowa dziewczyny, 1954, ceramika szkliwiona, 42

STANISŁAW SYCIŃSKI

176. Berberka, 1957, heban, 15 x 6

177. Grzybiarka, 1958, kość, 5 x 5

ALINA SZAPOCZNIKOW

urodziła się w Kaliszu. Studia artystyczne odbyła w Pradze Czeskiej, a w latach 1946—1950 w École Nationale Supérieure des Beaux Arts w Paryżu. W roku 1951 powróciła do Polski. Uczestniczyła w wielu konkursach: m. inn. w konkursie na Pomnik Obrońców Westerplatte (I nagroda), w konkursie na Pomnik Przyjaźni (I nagroda), w konkursie na Pomnik Bohaterów Warszawy (wyróżnienie). Brała udział w wystawach krajowych (II Wystawa Sztuki Nowoczesnej, 1957, „Rzeźba w ogrodzie”, 1957) i zagranicznych (Berlin, Paryż, New Delhi, Belgrad, Zagrzeb). Jej wystawa indywidualna odbyła się w Warszawie w 1957 r. Rzeźba „Pierwsza miłość” zakupiona została przez Musée Nationale de l'Art Moderne w Paryżu. W roku 1954 otrzymała Nagrodę Państwową.

178. Kobieta, 1957, gips, żelazo, 120

ALINA SZAPOCZNIKOW, Kobieta, gips, żelazo

LEON SZAT'ZSZNAJDER

urodził się w 1881 r. w Warszawie. Był jednym z ostatnich uczniów Wojciecha Gersona. Studiował również za granicą. Przed wojną wystawiał na Salonach „Zachęty”, w ostatnich latach bierze udział w ogólnopolskich wystawach w Warszawie i Radomiu. Prócz rzeźby uprawia również sztukę stosowaną i grafikę.

179. Paderewski, 1948, medalion w gipsie, 29 x 29

180. Sztompka, 1957, medalion w brązie, śr. 28

JAN SZCZEPKOWSKI

urodził się we Lwowie w 1878 r. Artysta-rzeźbiarz, uprawia również architekturę, pracuje także w różnych dziedzinach rzemiosła artystycznego. Ciesielstwa i snycerstwa uczył się w Szkole Przemysłu Drzewnego w Zakopanem. potem w latach 1895-1902 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Doskonalił następnie swój warsztat artystyczny w Wiedniu i Paryżu, odwiedził kilkakrotnie Włochy. Był członkiem Towarzystwa „Sztuka” i uczestniczył we wszystkich wystawach organizowanych przez to stowarzyszenie. Poza Krakowem i Warszawą wystawiał również za granicą (Bolonia, Londyn, Paryż, Rzym, San Francisco, Wenecja). W 1925 r. otrzymał Grand Prix na Międzynarodowej Wystawie Sztuki Dekoracyjnej za kapliczkę w drzewie. Dorobek twórcy Szczepkowskiego jest bardzo bogaty, wymienić tu należy płaskorzeźby monumentalne w Warszawie (BGK, Ministerstwo Hutnictwa — rzeźby nie-zrealizowane, Ministerstwo Energetyki). Jest twórcą pomnika Bugusławskiego. Zrekonstruował również pomnik A. Mickiewicza w Warszawie (wg. Godebskiego). Brał udział w wielu konkursach, wykonał liczne posągi i popiersia. Za swoją działalność artystyczną otrzymał wysokie odznaczenia państwowe, polskie i zagraniczne oraz medale i nagrody na wystawach. Jego dzieła zakupowane były do najpoważniejszych zbiorów sztuki w Polsce i za granicą. Poświęca się działalności pedagogicznej. Przed wojną był dyrektorem i profesorem Miejskiej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie. Współzałożyciel i aktywny członek ZPAP, wielokrotnie pełnił funkcje przewodniczącego Sekcji Rzeźby, a obecnie jest członkiem Rady Artystycznej ZPAP.

181. Łukasiński, gips płask., 100 x 45

182. Płaskorzeźby do gmachu Sejmu, gips

183. Dwie płaskorzeźby dla Huty „Warszawa”, gips

184. Las (szkice koncepcyjne), gips

JAN SZCZEPKOWSKI,
Łukasiński, gips

ANTONI SLENZAK

urodził się we Francji w 1920 r. Jako wolny słuchacz ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Nancy. Bierze udział w wystawach krajowych.

185. Głowa — kompozycja, gips pat., 80

ALINA ŚLESIŃSKA

urodziła się w Poznaniu. Studia artystyczne na wydziałach rzeźby odbyła w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie i w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Od 1952 r. uczestniczy w wystawach okręgowych i ogólnopolskich, a ponadto bierze udział w wystawach: „Dunikowski i jego uczniowie” (1955), Festiwal Młodego Malarstwa i Rzeźby (Sopot 1957 i 1958), „Rzeźba w ogrodzie” (1957), wystawy indywidualne w Warszawie (1957) i w Paryżu (1958). Otrzymała szereg nagród i wyróżnień. Jej rzeźby zakupione zostały do zbiorów państwowych przez: Muzeum Narodowe w Warszawie, Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Paryżu (Kompozycja „Macierzyństwo 1956”), Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Rzymie (Kompozycja „Notre Dame”, 1958).

186. Rodzina, gips pat., 100

ALINA ŚLESIŃSKA, Rodzina, gips pat.

JAN ŚLUSARCZYK

urodził się w 1903 r. Ukończył Szkołę Zdobniczą i Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Przed wojną brał udział i otrzymywał nagrody w konkursach. Po wojnie uczestniczył we wszystkich wystawach okręgowych i ogólnopolskich. W roku 1949 otrzymał nagrodę Ministerstwa Kultury i Sztuki na wystawie „Puchar Tatr” w Zakopanem. Bierze udział w wielu konkursach uzyskując nagrody i wyróżnienia (m. in. I nagrodę w konkursie na sarkofag Gen. Świerczewskiego, 1948 — praca zrealizowana). W 1949 r. przeprowadził konserwację elewacji kamienicy „Pod św. Krzysztofem” w Kazimierzu. W latach 1953 — 1957 wykonał szereg rzeźb dla Parku Kultury w Katowicach, a w latach 1956 — 1957 płaskorzeźby do gmachów warszawskich. Zastępca profesora Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i członek Komisji Artystycznej w Ministerstwie Kultury i Sztuki.

187. Figura sputnikowa, 1958, gips, 135

JAN ŚLUSARCZYK,
Figura sputnikowa, gips

MARIA TATARCZUCH-JAWORSKA

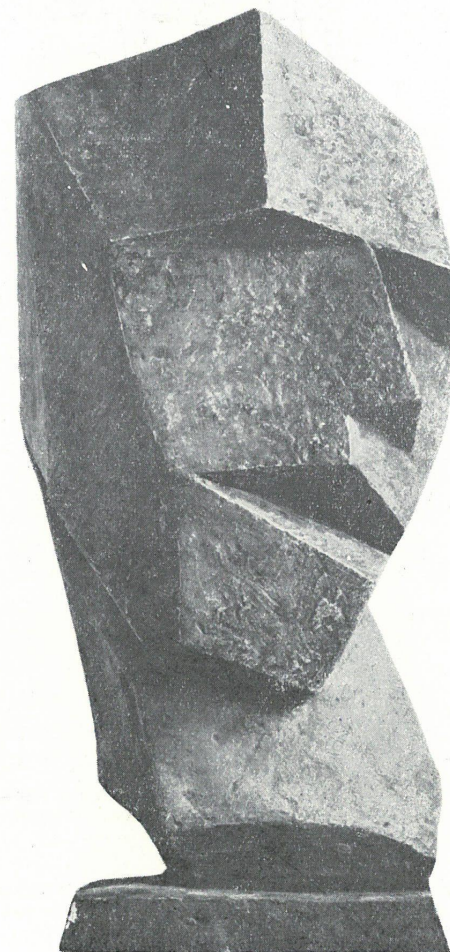
urodziła się w Koszycach. Ukończyła warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Brała udział w wystawach krajowych i w Wystawie Młodzieżowej w Berlinie (1956).

188. Kompozycja, gips, 57

KAROL TCHOREK

urodził się w Serocku w 1904 r. Studia artystyczne odbył w Szkole Sztuk Zdobniczych i Malarstwa w Warszawie, kontynuował je w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, którą ukończył w 1938 r. w pracowni prof. T. Breyera. W 1937 r. brał udział w Światowej Wystawie w Paryżu, na której otrzymał srebrny medal za rzeźbę w granicie. W 1939 r. wystawiał swoje prace w Nowym Jorku. Po wojnie bierze udział w wystawach ogólnopolskich i okręgowych. W 1957 r. otrzymuje nagrodę na Międzynarodowej Wystawie Rzeźby w Carrarze. Jest wiceprezesem Zarządu Głównego ZPAP Sekcji Rzeźby.

- 189. Portret Mirona Białoszewskiego, gips pat., 47
- 190. Leon Kudła, gips, 52
- 191. Rybaczek — kompozycja, 1957, brąz, 27
- 192. Fragment płaskorzeźby, gips pat.

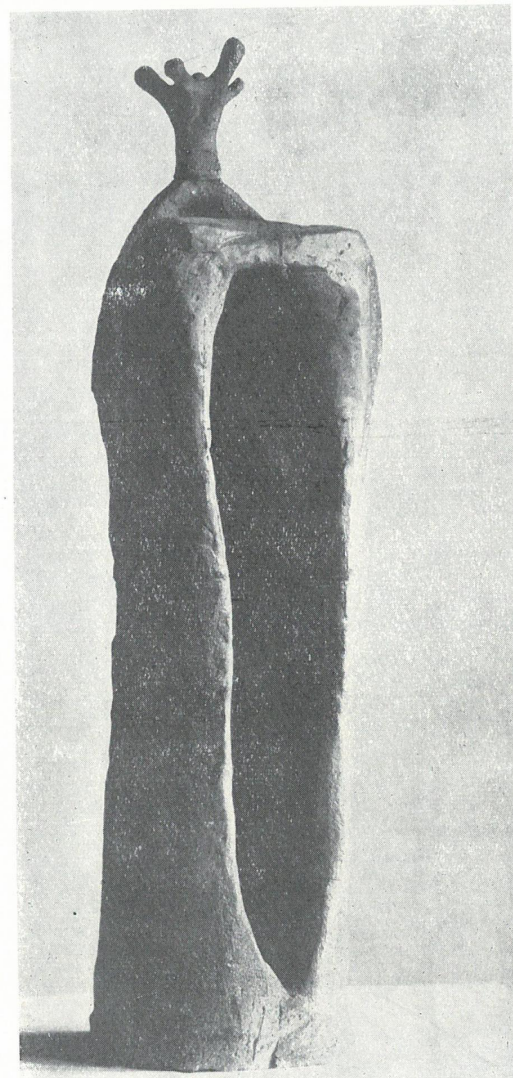

KAROL TCHOREK, Portret Mirona Białoszewskiego, gips pat.

LUBOMIR TOMASZEWSKI

urodził się w 1923 r. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie. Brał udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich i w wystawie „X-lecie Wojska Polskiego”. Otrzymał nagrody za rzeźby przy fontannie na Placu Defilad w Warszawie, oraz III nagrodę w konkursie na Pomnik Wyzwolenia w Krakowie.

193. Król, 1958, ceramika, 73
194. Słoń, 1958, ceramika, 33

LUBOMIR TOMASZEWSKI, Król, ceramika

JÓZEF TRENAROWSKI

urodził się w Poznańskiem w 1907 r. W 1938 r. uzyskał dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Brał udział w wielu wystawach krajowych i zagranicznych (Paryż, Helsinki). Otrzymał II nagrodę za projekt Pomnika Powstańców Śląskich na Górze św. Anny, II nagrodę w konkursie na drobną rzeźbę oraz kilka wyróżnień. W 1937 r. zwiedził Francję, a w 1957 r. Włochy. Jest autorem rzeźb w Katedrze warszawskiej, w kościele na Kamionku w Pruszkowie, w Jankowicach pod Sandomierzem oraz w kilku innych miejscowościach. Zrealizował rzeźbę „Lwy” pod kinem „Moskwa” w Warszawie; współdziałał przy rekonstrukcji pomnika Mickiewicza w Warszawie. W 1955 r. odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem X-lecia Polski Ludowej. Od 1945 r. czynny we władzach ZPAP Okręgu Warszawskiego jako prezes oraz dwukrotnie przewodniczący Zarządu Sekcji Rzeźby; członek Komisji Artystycznej.

- 195. Głowa żołnierza, 1949, gips, 56
- 196. Głowa, 1957, gips pat., 39
- 197. Negatyw, 1957, gips, 59
- 198. Tors, 1957, gips, 90
- 199. Tryglaw, 1958, gips, 60

JÓZEF TRENAROWSKI, Głowa, gips pat.

MIECZYŚLAW WELTER

- 205. Garncarz, cement, 160
- 206. Kompozycja, żeliwo spawane, 60
- 207. Głowa dziewczyny, granit, 27
- 208. Portret, cement, 42

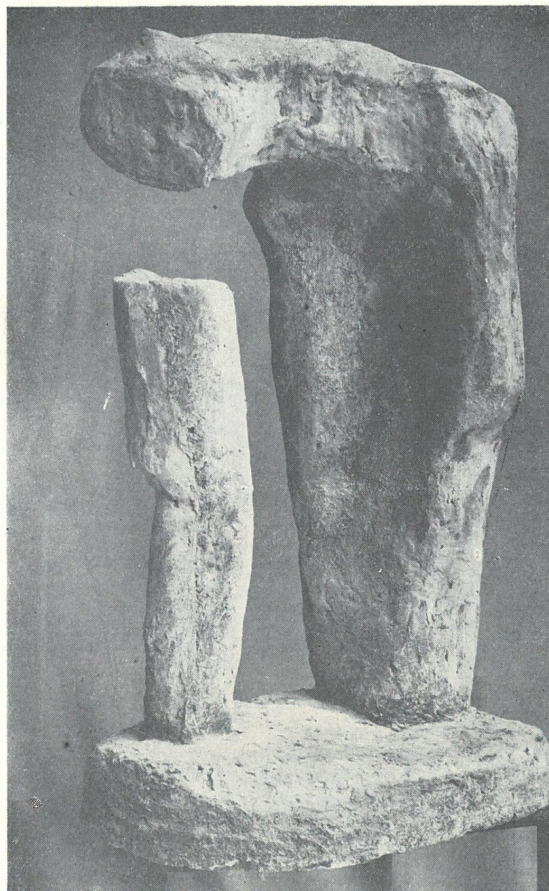
MIECZYŚLAW WELTER, Garncarz, cement

MAGDALENA WIĘCEK

urodziła się w Katowicach. W latach 1945-1948 studiowała w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie w pracowni rzeźby prof. M. Wnuka, a w latach 1949—1951 w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni prof. F. Strynkiewicza. Od roku 1950 bierze udział w wystawach okręgowych i ogólnopolskich uzyskując liczne nagrody i zakupy Ministerstwa Kultury i Sztuki. W 1951 r. otrzymuje nagrodę honorową na Festiwalu w Berlinie, a w 1957 r. uczestniczy w wystawie Młodej Plastyki Polskiej w Jugosławii.

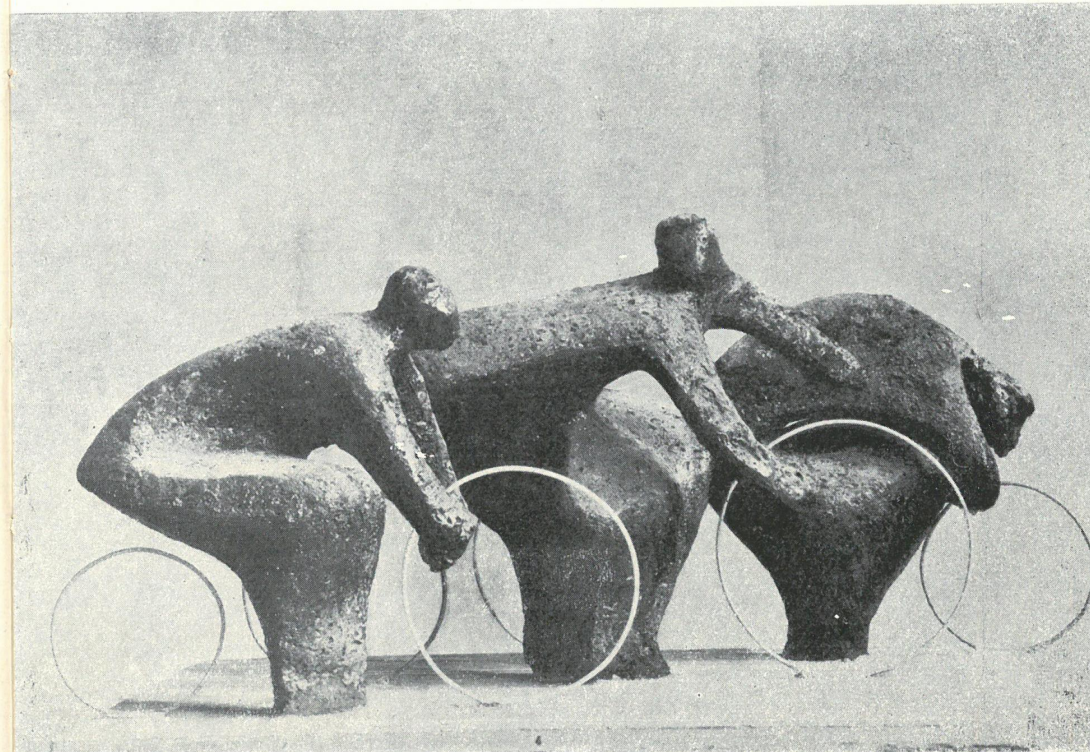
209. Matka, gips, 160

210. Kompozycja, żeliwo, 110

MAGDALENA WIĘCEK, Kompozycja, żeliwo

MIKOŁAJ WOŁKOWYCKI

urodził się w Białowieży w 1925 r. W 1955 r. ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych.

214. Kolarze, 1958, asfalt, 48

MIKOŁAJ WOŁKOWYCKI, Kolarze, asfalt

ZOFIA WOŻNA

urodziła się w Besku. W 1933 r. ukończyła krakowską Akademię Sztuk Pięknych. Brała udział we wszystkich wystawach okręgowych i ogólnopolskich oraz w wystawach zagranicznych (Paryż 1948, Indie 1956). Uczestniczyła w wielu konkursach uzyskując nagrody, wyróżnienia i zakupy. Zwiedziła Paryż, Szwajcarię, Bułgarię, Węgry, Jugosławię, Belgię, Wiedeń, Rzym, Holandię. Jej rzeźby „Antek” i „Głowa nauczycielki” zostały przekazane Muzeum Narodowemu w Warszawie. Odznaczona Medalem X-lecia Polski Ludowej i Złotym Krzyżem Zasługi za pracę artystyczną.

- 215. Lea Gebürteg — żydowska pieśniarka ludowa, brąz, 70
- 216. W pochodzie pokoju, żeliwo, 120
- 217. Brzemienna, żeliwo, 100
- 218. Nefretete z Żoliborza, brąz, 37
- 219. Macierzyństwo (studium), cement, 120

ZOFIA WOŻNA, Brzemienna, żeliwo

TADEUSZ WYRZYKOWSKI

urodził się w Wołominie w 1925 r. Ukończył Wydział Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Od 1953 r. eksponuje swoje prace na wystawach okręgowych.

- 220. Portret kobiecy, 1955, plakieta w brązie, 36 x 26
- 221. Portret kobiecy, 1958, plakieta w brązie, 30 x 21

JAN ZBUDOWSKI

urodził się we Lwowie w 1919 r. Brał udział w wystawach okręgowych. Uczestniczył w konkursach uzyskując zakupy i wyróżnienia m. in. w konkursie na money. W roku 1951 zrealizował pomnik Marchlewskiego w Wałbrzychu.

- 222. Ignacy Paderewski, medal w gipsie, śr. 20

ZYGMUNT ZDUNEK

urodził się w 1906 r. W latach 1934-1939 odbył studia artystyczne w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowni rzeźby prof. T. Breyera. Brał udział w wystawach okręgowych. Pracuje w Pracowni Konserwacji Rzeźb i Zabytków w Warszawie.

- 223. Portret żony, brąz, 50

ROMUALD ZERYCH

urodził się w Warszawie w 1882 r. Ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych (pracownie rzeźby prof. Dunikowskiego i prof. Breyera). W okresie międzywojennym brał czynny udział w wystawach krajowych w Warszawie, Krakowie i Grodnie (medale srebrne i brązowe) i w wystawach zagranicznych: Cannes, Perugia, Padwa, Saksonia, Budziszyn (1918 r. dyplom honorowy). W okresie powojennym obok projektów i realizacji rzeźbiarskich (m. in. pomnik Elizy Orzeszkowej, 1957, usytuowany w Parku Kultury nad Wisłą) dokonuje szeregu prac konserwatorskich (Kaplica Radziwiłłowska, kościół św. Anny). Jego rzeźby, rysunki tuszem i projekty ceramiczne zakupiono do zbiorów państwowych.

- 224. Ból — Bohaterom Polski, 1939/45, gips, 60
- 225. Mikołaj Rej, gips, 150

KAZIMIERZ ZIELIŃSKI

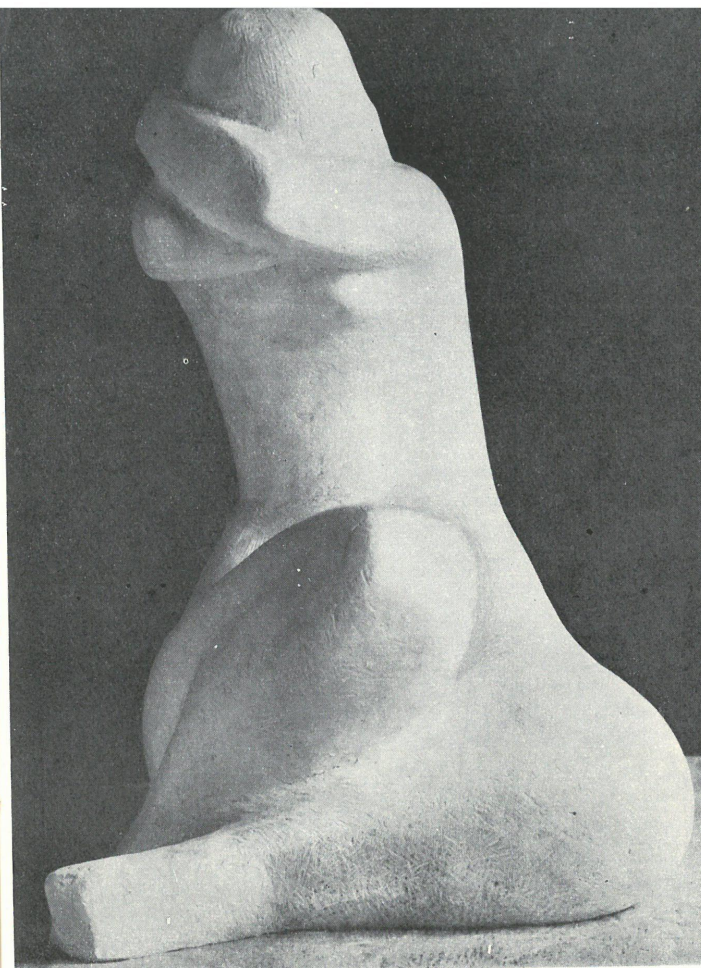
urodził się w Łodzi w 1923 r. W 1952 r. ukończył Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Sopocie. Brał udział w wystawach krajowych (II Ogólnopolska Wystawa Plastyki w Warszawie, X-lecie PPR) i w wystawach zagranicznych (Młodzieżowa w Berlinie, 1955 r.). W 1958 r. uczestniczył w konkursie na monetę dziesięci złotową zdobywając nagrodę (realizacja)

226. Macierzyństwo, 1957, gips, 87
227. Lęk, 1957, gips, 70

EUGENIUSZ ŻARKOWSKI

urodził się w Dobrzelinie w 1909 r. W 1947 r. ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Otrzymał nagrodę za pomnik Gen. Świerczewskiego. Zajmuje się odlewnictwem w brązie i medalierstwem.

228. Koziołek, 1950, brąz, 30
229. Sarenka, 1957, brąz, 35

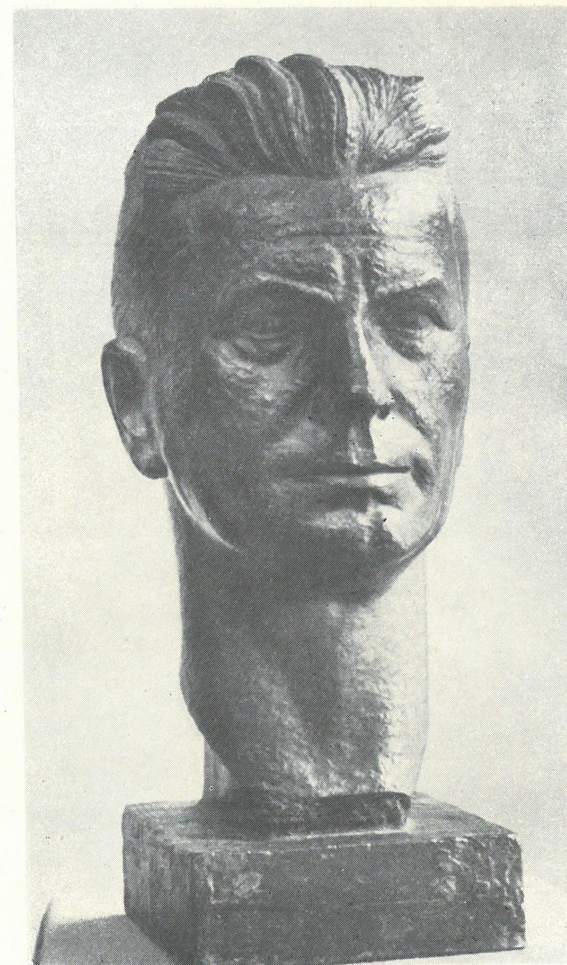

KAZIMIERZ ZIELIŃSKI, Lęk, gips

ALEKSANDER ŻURAKOWSKI

urodził się na Podolu w 1892 r. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W życiu artystycznym bierze czynny udział uczestnicząc w licznych wystawach okręgowych i ogólnopolskich. Przed wojną prowadził również działalność pedagogiczną w Kazimierzu Dolnym oraz w Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych w Warszawie. Jest twórcą wielu pomników i posągów, jego projekt pomnika J. Kraszewskiego na Placu Trzech Krzyży w Warszawie uzyskał pierwsze nagrody w dwóch konkursach. W czasie wojny ginie około 50 jego dzieł. Po wyzwoleniu pracuje wiele nad rekonstrukcją i konserwacją dzieł sztuki i architektury — jest również organizatorem i przez pewien czas kierownikiem Pracowni Konserwacji Zabytków Rzeźby. Ważniejsze realizacje rzeźbiarskie: Jan z Kolna (projekt pomnika ok. 1928 r.), pomnik Piotra Wysockiego, pomnik Stefana Żeromskiego w Nałęczowie, płaskorzeźba w kamieniu na gmachu CRZZ w Warszawie, nagrobek Andrzeja Struga w Warszawie.

- 230. Synteza, 1945, brąz, 75
- 231. Autoportret, 1949, brąz, 65
- 232. Robotnik z książką, 1948, gips, 120

ALEKSANDER ŻURAKOWSKI, Autoportret, brąz

KAZIMIERZ ŻYWUSZKO

urodził się w Puzynowie w 1924 r. W 1955 r. ukończył warszawską Akademię Sztuk Pięknych. Brał udział w wystawach okręgowych i w Wystawie Młodzieżowej w Arsenale w 1955 r. Współpracował przy rekonstrukcji pomnika Chopina w Warszawie.

233. Krzyżak, 1958, gips pat., 110
234. Jan z Kolna, 1958, gips pat., 140

KAZIMIERZ ŻYWUSZKO, Jan z Kolna, gips pat.

